

Udskriftsdato: 19. december 2025

2023/1 LSF 63 (Gældende)

**Forslag til Lov om ændring af lov om frikommunenetværk og barnets lov
(Forlængelse af udvalgte forsøgsmuligheder m.v. i Frikommuneforsøg II
og rettelse af fejl i regler om underretningspligten og satser m.v. i barnets
lov)**

Ministerium: Social- og Boligministeriet

Journalnummer: Social-, Bolig- og Ældremin., j.nr. 2023-4714

Forslag

til

Lov om ændring af lov om frikommunenetværk og barnets lov

(Forlængelse af udvalgte forsøgsmuligheder m.v. i Frikommuneforsøg II og rettelse af fejl i regler om underretningspligten og satser m.v. i barnets lov)

§ 1

I lov om frikommunenetværk, jf. lovbekendtgørelse nr. 831 af 25. juni 2018, som ændret bl.a. ved lov nr. 2598 af 28. december 2021, § 47 i lov nr. 753 af 13. juni 2023 og senest ved § 21 i lov nr. 754 af 13. juni 2023, foretages følgende ændringer:

1. I § 1, stk. 4, ændres »indtil den 31. december 2023« til: »til og med den 31. december 2024«.
2. I § 14, stk. 2, § 14 b, stk. 3, § 14 e, stk. 2, og § 14 f, stk. 2, ændres »136« til: »135 a«, og »§ 137, stk. 1,« ændres til: »§ 135 b, stk. 1,«.
3. I § 14 b, stk. 2, 2. pkt., ændres »§ 127« til: »§§ 124 d eller 136 d«.
4. I § 14 c, stk. 2, ændres »§ 140 i lov om social service« til: »§§ 91 eller 108 i barnets lov«.

§ 2

I barnets lov, lov nr. 721 af 13. juni 2023, foretages følgende ændringer:

1. I § 89, stk. 5, ændres »974 kr. årligt (2023-niveau)« til: »948 kr. årligt (2022-niveau)«.
2. I § 90 indsættes efter nr. 9 som nyt nummer:
»10) § 117 a om hjælp og støtte til borgere med en hastigt fremadskridende sygdom, herunder ledsagelse som omfattet af § 89 i denne lov.«
Nr. 10 og 11 bliver herefter nr. 11 og 12.
3. I § 133, stk. 1, nr. 1-3, indsættes efter »for«: »særlig«.
4. § 189 ophæves.
5. I § 198, stk. 1, 1. pkt., ændres: »880.000 kr. årligt (2023-niveau)« til: »860.000 kr. årligt (2022-niveau)«, i 2. pkt. ændres »1.730.000 kr. årligt (2023-niveau)« til: »1.680.000 kr. årligt (2022-niveau)«, og i 3. pkt. ændres »2.180.000 kr. årligt (2023-niveau)« til: »2.120.000 kr. årligt (2022-niveau)«.
6. I § 204, stk. 1, 1. pkt., ændres »§§ 85, 86, 89 og 197« til: »§ 85, stk. 6, § 86, stk. 3, og § 197, 2. og 3. pkt.,«.
7. I § 204, stk. 2, 1. pkt., indsættes efter »§ 87«: », stk. 3«.
8. § 204, stk. 3, affattes således:
»Stk. 3. Det beløb, der er nævnt i § 89, stk. 5, reguleres en gang årligt den 1. januar med satsreguleringsprocenten, jf. lov om en satsreguleringsprocent. Det beløb, der fremkommer efter regulering,

afrundes til nærmeste kronebeløb. Reguleringen foretages første gang den 1. januar 2024 med satsreguleringsprocenten for både 2023 og 2024.«

9. I § 204, *stk. 4, 2. pkt.*, indsættes efter »2024«: »med satsreguleringsprocenten for både 2023 og 2024«.

10. § 205 ophæves.

§ 3

Stk. 1. Loven træder i kraft den 31. december 2023, jf. dog *stk. 2.*

Stk. 2. § 2 træder i kraft den 1. januar 2024.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Lovforslagets hovedpunkter
 - 2.1. Forlængelse af udvalgte forsøgsmuligheder i Frikommuneforsøg II
 - 2.1.1. Gældende ret
 - 2.1.1.1. Forsøg efter § 14: Situationsbestemt video-, audio- og bevægelsesovervågning
 - 2.1.1.2. Forsøg efter § 14 b: Særlige døråbnere på yderdøre, der afgrænser boenheder eller afdelinger
 - 2.1.1.3. Forsøg efter § 14 c: Udvidelse af teknologiforsøg til børn og unge med betydelig og varigt nedsat funktionsevne
 - 2.1.1.4. Forsøg efter § 14 e: Udvidelse af teknologiforsøg til borgere, som er i målgruppen for, men ikke har ophold i et botilbud eller en plejebolig
 - 2.1.1.5. Forsøg efter § 14 f: Søvnforbedrende velfærdsteknologi
 - 2.1.2. Social-, Bolig- og Ældreministeriets overvejelser
 - 2.1.3. Den foreslåede ordning
 - 2.2. Rettelse af fejl i barnets lov
 - 2.2.1. Gældende ret
 - 2.2.1.1. Forholdet til straffeloven
 - 2.2.2. Social-, Bolig- og Ældreministeriets overvejelser
 - 2.2.3. Den foreslåede ordning
3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige
4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
5. Administrative konsekvenser for borgerne
6. Klimamæssige konsekvenser
7. Miljø- og naturmæssige konsekvenser
8. Forholdet til EU-retten
9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
10. Sammenfattende skema

1. Indledning

Frikommuneforsøg II blev etableret ved lov nr. 658 af 8. juni 2017 om frikommunenetværk, der trådte i kraft den 1. juli 2017. Hvert frikommunenetværk består af et antal kommuner, som har ansøgt om at gennemføre forsøg inden for en række temaer under forskellige ressortområder, herunder forsøg på det specialiserede socialområde under Social-, Bolig- og Ældreministeriet. Der gives bl.a. mulighed for forsøg med anvendelse af situationsbestemt video-, audio- og bevægelsesovervågning, med søvnmonitoringsteknologi samt forsøg med særlige døråbnere i forhold til omsorg for personer med betydelig og varigt nedsat psykisk funktionsevne.

Lov om frikommunenetværk, jf. lovbekendtgørelse nr. 831 af 25. juni 2018, giver mulighed for at gennemføre forsøg indtil den 31. december 2021. Visse forsøgshjemler, bl.a. forsøgshjemlerne i §§ 14, 14

b, 14 c, 14 e og 14 f på det specialiserede socialområde, er efterfølgende blevet forlænget ved en ændring af lov om frikommunenetværk (lov nr. 2598 af 28. december 2021) indtil den 31. december 2023.

Baggrunden for forlængelsen var de respektive fagministeriers vurdering af forsøgene på baggrund frikommunenetværkenes evalueringer. I forhold til hjemlerne i §§ 14, 14 b, 14 c, 14 e og 14 f til forsøg på det specialiserede socialområde blev det vurderet, at der var behov for yderligere dataindsamling og evaluering for at sikre et tilstrækkeligt grundlag for at kunne tage stilling til evt. udbredelse til generelle ordninger.

Social-, Bolig- og Ældreministeriet vurderer, at det er hensigtsmæssigt, at overvejelser om, hvorvidt de relevante forsøgsmuligheder helt eller delvist skal videreføres som generelle ordninger, gøres som led i arbejdet med revision af reglerne om magtanvendelse i lov om social service. Arbejdet skal lede frem til et lovforslag om revision af reglerne, som forventes fremsat i folketingsåret 2023-24. Det foreslås derfor at forlænge forsøgsperioden med det formål at give frikommunerne mulighed for at fortsætte forsøgene, mens den endelige opfølgning afklares.

Med barnets lov, lov nr. 721 af 13. juni 2023, er reglerne om støtte og hjælp til børn og unge med behov for særlig støtte blevet samlet ét sted, uanset om støttebehovet har afsæt i sociale problemer, en funktionsnedsættelse hos barnet eller andre sociale udfordringer. Med den samtidigt vedtagne følgelov, jf. lov nr. 753 af 13. juni 2023 om ændring af lov om social service, lov om retssikkerhed og administration på det sociale område og forskellige andre love (Ændringer som følge af barnets lov, initiativet for adopterede børn, adoption uden samtykke fra fødslen, samvær med børn på kvindekrisecentre m.v. og fasttrack for godkendelse af plejefamilier m.v.), (herefter følgeloven til barnets lov) ophæves bestemmelserne om støtte til børn og unge derfor i lov om social service, jf. lovbekendtgørelse nr. 1089 af 16. august 2023 (herefter også benævnt serviceloven), med virkning fra 1. januar 2024, hvor barnets lov træder i kraft.

En række af bestemmelserne fra serviceloven overføres uændret eller alene med sproglige ændringer eller redaktionelle ændringer til barnets lov. Det gælder også reglerne om underretningspligt. I forbindelse med overførslen af bestemmelserne er der dog opstået en fejl, idet der utilsigtet er sket en ændring af fagpersoners skærpede underretningspligt i barnets lov, idet ordet ”særlig” i forbindelse med ”støtte efter denne lov” er udgået, hvilket vil indebære en udvidelse af denne underretningspligt i modstrid med intentionerne i barnets lov. Denne fejl, som samtidig er omfattet af straffebestemmelser i straffeloven, foreslås derfor rettet.

Endvidere har der vist sig fejl i reglerne om adgang til at opkræve betaling for madservice mv., reglerne om fastsættelse og regulering af satser for modtagere af ledsagerordningers udgifter til ledsagerens befordring mv. og i satserne for refusion i særligt dyre enkeltsager, som utilsigtet vil indebære, at disse beløb ikke fremover vil blive fastsat på samme niveau som efter serviceloven. Reglerne om adgang til betaling for madservice m.v. i barnets lov foreslås derfor ophævet, så betaling for madservice mv. herefter sker efter regler fastsat med hjemmel i serviceloven. Satserne for modtagere af ledsagerordningers udgifter til ledsagerens befordring mv. og satserne for refusion i særligt dyre enkeltsager foreslås endvidere ændret i overensstemmelse med intentionerne i barnets lov om, at disse bestemmelser skulle videreføres uændret i forhold til reglerne i serviceloven.

Endelig foreslås en rettelse vedrørende servicelovens § 117 a om hjælp og støtte til borgere med en hastigt fremadskridende sygdom.

2. Lovforslagets hovedpunkter

2.1. Forlængelse af udvalgte forsøgsmuligheder i Frikommuneforsøg II

2.1.1. Gældende ret

Med lov nr. 2598 af 28. december 2021 blev forsøgshjemlerne §§ 14, 14 b, 14 c, 14 e og 14 f i lov om frikommunenetværk forlænget med 2 år, så kommuner, der er organiseret i det pågældende frikommunenetværk, har mulighed for at gennemføre forsøg efter disse bestemmelser indtil 31. december 2023, jf. lov om frikommunenetværk § 1, stk. 4. Det fremgår af § 32, stk. 1, i lov om frikommunenetværk, jf. lovbekendtgørelse nr. 831 af 25. juni 2018, at loven træder i kraft den 1. juli 2017, og det fremgår af § 32, stk. 2, at forsøg efter denne lov skal være iværksat senest den 1. oktober 2018. Indenrigs- og sundhedsministeren kan godkende en senere iværksættelse af forsøg.

2.1.1.1. Forsøg efter § 14: Situationsbestemt video-, audio- og bevægelsesovervågning

Efter § 14, stk. 1, i lov om frikommunenetværk kan social- og boligministeren godkende frikommuneforsøg, hvorefter kommunalbestyrelsen i en frikommune i frikommunenetværket om bedre styring af udgifterne på det specialiserede socialområde kan træffe afgørelse om i en afgrænset periode at anvende situationsbestemt video-, audio- og bevægelsesovervågning over for en person med betydelig og varigt nedsat psykisk funktionsevne, jf. § 124 a i serviceloven, der har ophold i en boform efter lov om social service eller en plejebolig efter lov om almene boliger m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1877 af 27. september 2021 eller en friplejebolig efter lov om friplejeboliger, jf. lovbekendtgørelse 1162 af 26. oktober 2017 el. lign.

Det følger endvidere af § 14, stk. 1, i lov om frikommunenetværk, jf. lovbekendtgørelse nr. 813 af 25. juni 2018, at det er en forudsætning, at den pågældende ikke modsætter sig dette, og at det samlet set vurderes som det mest hensigtsmæssige middel til at tilgodese hensynet til borgeren, herunder hensynet til borgerens værdighed og selvbestemmelse samt behovet for at drage omsorg for borgeren. Det er desuden en forudsætning, at der indhentes samtykke fra borgerens nærmeste pårørende eller fra en værge, jf. værgemålslovens § 5.

Det følger af § 14, stk. 2, i lov om frikommunenetværk, at bestemmelserne i § 124, § 124 a, § 130, § 133, § 136 og § 141 i serviceloven og regler udstedt med hjemmel i § 137, stk. 1, i serviceloven finder tilsvarende anvendelse ved forsøg med anvendelse af situationsbestemt video-, audio- og bevægelsesovervågning efter § 14, stk. 1.

Disse bestemmelser i serviceloven indeholder en række processuelle krav, der skal overholdes i forbindelse med magtanvendelse, og som tilsvarende gælder for frikommuneforsøg med anvendelse af situationsbestemt video-, audio- og bevægelsesovervågning.

Situationsbestemt overvågning indebærer, at overvågningen ikke må være kontinuerlig eller foregå over længere stræk, medmindre tungtvejende faglige grunde taler for dette, samt at kommunalbestyrelsen har truffet beslutning herom.

Ifølge § 14, stk. 3, kan afgørelser om situationsbestemt video-, audio- og bevægelsesovervågning kun træffes i forhold til personer, der har ophold i en frikommune i det pågældende frikommunenetværk. Muligheden kan ikke anvendes over for borgere med ophold i en anden kommune, selv om handlekommunen er en kommune i frikommunenetværket.

For nærmere uddybning af virkning af og betingelser for de enkelte bestemmelser i § 14 i lov om frikommunenetværk henvises til bemærkningerne til forslag til lov om frikommunenetværk, jf. Folketidende 2016-17, A, L 200 som fremsat, side 30-32.

2.1.1.2. Forsøg efter § 14 b: Særlige døråbnere på yderdøre, der afgrænser boenheder eller afdelinger

Efter § 14 b, stk. 1, i lov om frikommunenetværk kan social- og boligministeren godkende frikommuneforsøg, hvorefter kommunalbestyrelsen i en frikommune i frikommunenetværket om bedre styring af udgifterne på det specialiserede socialområde kan træffe afgørelse om i en afgrænset periode at anvende særlige døråbnere på yderdøre, der tilhører og afgrænser konkrete afdelinger og boenheder, over for en eller flere personer med betydelig og varigt nedsat psykisk funktionsevne, der har ophold i en boform eller døgnophold efter lov om social service eller en friplejebolig eller lignende.

De nærmere betingelser følger af § 14 b, stk. 1, nr. 1-5. Det er en forudsætning, at der er nærliggende risiko for, at en eller flere personer ved at forlade bo- eller dagtilbuddet, døgnopholdet eller fri- og plejeboligen udsætter sig selv eller andre for at lide væsentlig personskade, at forholdene i det enkelte tilfælde gør det absolut påkrævet for at afværge denne risiko, og at de øvrige muligheder i lov om social service og lov om voksenansvar for anbragte børn og unge, jf. lovbekendtgørelse nr. 764 af 1. august 2019, forgæves har været søgt anvendt. Det er også en forudsætning, at anvendelse af særlige døråbnere samlet set vurderes som det mest hensigtsmæssige middel til at tilgodese hensynet til borgeren, herunder hensynet til borgerens værdighed og selvbestemmelse samt behovet for at drage omsorg for borgeren. Borgerens nærmeste pårørende eller værge skal give samtykke hertil.

Efter § 14 b, stk. 2, i lov om frikommunenetværk skal der af hensyn til beboernes frie færden opsættes en døralarm, som sikrer, at beboere, der ikke kan betjene den særlige døråbner, får den nødvendige hjælp hertil. Efter § 14 b, stk. 2, 2. pkt., vil beboere, der er omfattet af foranstaltningen efter stk. 1, alene kunne tilbageholdes, hvis bestemmelsen i § 127 i serviceloven om fastholdelse samtidig hermed finder anvendelse.

Det følger af § 14 b, stk. 3, at bestemmelserne i § 124, § 124 a, § 130, § 133, § 136 og § 141 i serviceloven og regler udstedt med hjemmel i § 137, stk. 1, i serviceloven og bestemmelserne i §§ 3, 7 og 21-24 i lov om voksenansvar for anbragte børn og unge finder tilsvarende anvendelse ved forsøg efter § 14 b, stk. 1. Det følger af § 14 b, stk. 4, at afgørelser om særlige døråbnere, jf. § 14 b, stk. 1, kun træffes i forhold til personer, der har ophold i en frikommune i det pågældende frikommunenetværk. Muligheden kan ikke anvendes i forhold til borgere med ophold i en anden kommune, selv om handlekommunen er en kommune i frikommunenetværket.

For nærmere uddybning af virkning af og begrundelser for de enkelte bestemmelser i § 14 b i lov om frikommunenetværk henvises til bemærkningerne til forslag til lov om ændring af lov om frikommunenetværk, jf. Folketingstidende 2017-18, A, L 220 som fremsat, side 19-22.

2.1.1.3. Forsøg efter § 14 c: Udvidelse af teknologiforsøg til børn og unge med betydelig og varigt nedsat funktionsevne

Med § 14 c i lov om frikommunenetværk kan social- og boligministeren godkende frikommuneforsøg, hvorefter kommunalbestyrelsen i en frikommune i frikommunenetværket om bedre styring af udgifterne på det specialiserede socialområde kan træffe afgørelse om i en afgrænset periode at anvende personlige alarm- og pejlesystemer samt situationsbestemt video-, audio- og bevægelsesovervågning over for børn og unge med betydelig og varigt nedsat psykisk funktionsevne, jf. § 17 i lov om voksenansvar for anbragte børn og unge, som er i aflastning efter lov om social service § 44, jf. § 84 eller § 52, stk. 3, nr. 5. Den 1. januar 2024 træder barnets lov i kraft, jf. lov nr. 721 af 13. juni 2023 og henvisningerne til serviceloven i § 14 c, stk. 1, i lov om frikommunenetværk ændres til henvisninger til barnets lov.

Betingelserne følger af § 14 c, stk. 1, nr. 1-5. Det er en forudsætning, at barnet eller den unge ikke modsætter sig. Forældremyndighedsindehaveren skal give samtykke hertil, og den påtænkte løsning skal samlet set vurderes som det mest hensigtsmæssige middel til at tilgodese hensynet til barnet eller den

unge, herunder hensynet til barnets eller den unges værdighed og selvbestemmelse samt behovet for at drage omsorg for barnet eller den unge.

Det følger af § 14 c, stk. 2, at bestemmelserne i § 124, § 124 a, § 130, § 133, § 136 og § 141 i serviceloven og regler udstedt med hjemmel i § 137, stk. 1, i serviceloven finder tilsvarende anvendelse ved forsøg efter § 14 c, stk. 1.

For nærmere uddybning af virkning af og betingelser for de enkelte bestemmelser i § 14 c i lov om frikommunenetværk henvises til bemærkningerne til forslag til lov om ændring af lov om frikommunenetværk, jf. Folketingstidende 2017-18, A, L 220 som fremsat, side 22-25.

2.1.1.4. Forsøg efter § 14 e: Udvidelse af teknologiforsøg til borgere, som er i målgruppen for, men ikke har ophold i et botilbud eller en plejebolig

Efter § 14 e, stk. 1, i lov om frikommunenetværk kan kommunalbestyrelsen i en frikommune i frikommunenetværket om bedre styring af udgifterne på det specialiserede socialområde træffe afgørelse om i en afgrænset periode at anvende situationsbestemt video-, audio- og bevægelsesovervågning over for en person med betydelig og varigt nedsat psykisk funktionsevne, der er i målgruppen for, men ikke har ophold i, en boform efter lov om social service eller en plejebolig efter lov om almene boliger eller lignende.

Det er en forudsætning ifølge § 14 e, stk. 1, nr. 1-3, i lov om frikommunenetværk, at den pågældende ikke modsætter sig, at borgerens nærmeste pårørende eller en værge har givet samtykke hertil, og at den påtænkte løsning samlet set vurderes som det mest hensigtsmæssige middel til at tilgodese hensynet til borgeren, herunder hensynet til borgerens værdighed og selvbestemmelse samt behovet for at drage omsorg for borgeren.

Forsøgshjemlen ændrer ikke på kommunens forpligtelse til at tilbyde botilbud, der er egnede til henholdsvis midlertidige og længerevarende ophold, efter servicelovens §§ 107 og 108 til borgere med behov herfor.

Det følger af § 14 e, stk. 2, i lov om frikommunenetværk, at bestemmelserne i § 124, 124 a, § 130, § 133, § 136 og § 141 i serviceloven og regler udstedt med hjemmel i § 137, stk. 1, i serviceloven finder tilsvarende anvendelse ved forsøg efter § 14 e, stk. 1.

For nærmere uddybning af virkning af og betingelser for de enkelte bestemmelser i § 14 e i lov om frikommunenetværk henvises til bemærkningerne til forslag til lov om ændring af lov om frikommunenetværk, jf. Folketingstidende 2017-18, A, L 220 som fremsat, side 29-32.

2.1.1.5. Forsøg efter § 14 f: Søvnforbedrende velfærdsteknologi

Efter § 14 f, stk. 1, i lov om frikommunenetværk kan social- og boligministeren godkende frikommuneforsøg, hvorefter kommunalbestyrelsen i en frikommune i frikommunenetværket om sammenhængende indsatser på tværs af sektorområder kan træffe afgørelse om i en afgrænset periode at anvende sensorbaseret søvnmonitoreringsteknologi som alarmredskab og situationsbestemt videobaseret kig-ind over for en person med betydelig og varigt nedsat psykisk funktionsevne, der er optaget i en boform efter lov om social service eller har ophold i en plejebolig eller en friplejebolig eller lignende.

Situationsbestemt videobaseret kig-ind dækker over tidsafgrænset videomonitorering. Det følger af bemærkningerne til forslag til lov om ændring af lov om frikommunenetværk, jf. Folketingstidende 2017-18, A, L 220 som fremsat, side 34, at afgrænset situationsbestemt videobaseret kig-ind indebærer, at der ikke må være tale om kontinuerlig overvågning af en borger, men derimod et videobaseret tilsyn hos

borgeren, der skal være afgrænset til nærmere definerede situationer og foregå i afgrænsede perioder, der fastsættes af kommunalbestyrelsen på baggrund af en konkret og individuel vurdering af hensigtsmæssigheden heraf i den enkelte situation. Et eksempel på situationsbestemt videobaseret kig-ind kan være, at et videokamera filmer en borger om natten fra maven og op, og at en medarbejder et afgrænset antal gange i løbet af natten ved hjælp af videoen foretager et ”digitalt tilsynsbesøg” hos borgeren for at forebygge, at borgeren f.eks. vågner og er utryk om natten. Medarbejdere må derimod ikke foretage videoovervågning i længere tidsstræk, med mindre tungtvejende faglige grunde taler for dette, samt at kommunalbestyrelsen har truffet beslutning herom. Tungtvejende faglige grunde for længerevarende overvågning kan f.eks. være hensynet til at forebygge, at en borger forårsager alvorlige skader på sig selv. Det vil bero på en konkret vurdering i det enkelte tilfælde, hvor lang tid ”længere stræk” er. Det følger endvidere af bemærkningerne til forslag til lov om ændring af lov om frikommunenetværk, jf. Folketingstidende 2017-18, A, L 220 som fremsat, side 34, at det anslås, at alt over 15 minutter vil kunne karakteriseres som ”længere stræk”.

Det følger af § 14 f, stk. 1, nr. 1-3, at det er en forudsætning, at borgeren ikke modsætter sig, at borgerens nærmeste pårørende eller en værge har givet samtykke hertil, og at den påtænkte løsning samlet set vurderes som det mest hensigtsmæssige middel til at tilgodese hensynet til borgeren, herunder hensynet til borgerens værdighed og selvbestemmelse samt behovet for at drage omsorg for borgeren.

Det følger af § 14 f, stk. 2, i lov om frikommunenetværk, at bestemmelserne i § 124, 124 a, § 130, § 133, § 136 og § 141 i serviceloven og regler udstedt med hjemmel i § 137, stk. 1, i serviceloven finder tilsvarende anvendelse ved forsøg efter § 14 f, stk. 1, i lov om frikommunenetværk. For nærmere uddybning af virkning af og begrundelser for de enkelte bestemmelser i § 14 f i lov om frikommunenetværk henvises til bemærkningerne til forslag til lov om ændring af lov om frikommunenetværk, jf. Folketingstidende 2017-18, A, L 220 som fremsat, side 32-36.

2.1.2. Social-, Bolig- og Ældreministeriets overvejelser

Visse forsøgshjemler i lov om frikommunenetværk, bl.a. forsøgshjemlerne i §§ 14, 14 b, 14 c, 14 e og 14 f på det specialiserede socialområde, blev forlænget med ændring af lov om frikommunenetværk (lov nr. 2598 af 28. december 2021) indtil den 31. december 2023, da det blev vurderet, at der var behov for yderligere dataindsamling og evaluering af forsøgene.

VIVE har i marts 2023 offentliggjort en rapport (”Teknologi til støtte og omsorg – undersøgelse af forlængede frikommuneforsøg med teknologi til borgere med demens eller kognitiv funktionsnedsættelse”) om evaluering af enkelte kommuners forsøg med anvendelse af situationsbestemt video-, audio- og bevægelsesovervågning. VIVE finder, at personale og pårørende har positive erfaringer med forsøgene.

På baggrund af rapporten vurderer regeringen, at forsøgshjemlerne har et potentiale for at blive helt eller delvist udbredt.

Anvendelsesperioden for forsøgshjemlerne i §§ 14, 14 b, 14 c, 14 e og 14 f i lov om frikommunenetværk udløber den 31. december 2023. Ved at lade forsøgsmulighederne fortsætte er det muligt for kommunerne i frikommunenetværket at fortsætte forsøgene, mens der tages stilling til, om indholdet af forsøgsmulighederne skal videreføres helt eller delvist som generelle ordninger. På den måde undgår frikommunerne at skulle afbryde deres forsøgspraksis for senere at genoptage tilsvarende praksis, hvis forsøgenes indhold udbredes til en generel ordning.

Det er ministeriets vurdering, at det er hensigtsmæssigt, at erfaringerne fra de pågældende forsøg inddrages i arbejdet med andre lovændringer inden for lovgivningen på ministeriets område. Forsøgsmulighederne i §§ 14, 14 b, 14 c, 14 e og 14 f i lov om frikommunenetværk omhandler alle anvendelse af forskel-

lige typer velfærdsteknologi. Ministeriet bemærker, at kapitel 24, 24 a og 24 b i serviceloven indeholder regler om magtanvendelse over for voksne med betydelig og varigt nedsat psykisk funktionsevne. I disse kapitler er der også fastsat regler om anvendelse af tryghedsskabende velfærdsteknologi. I forbindelse med ændring af reglerne om magtanvendelse i lov nr. 498 af 1. maj 2019 blev der indført en revisionsbestemmelse, som indebærer, at reglerne om magtanvendelse skal evalueres 3 år efter ikrafttrædelsen den 1. januar 2020, og at social- og boligministeren skal fremsætte lovforslag om revision i folketingsåret 2023-24. Ministeriet vurderer, at det er hensigtsmæssigt, at overvejelser om en mulig udbredelse af indholdet af de relevante forsøgshjemler, som omfatter voksne på det specialiserede socialområde, til generelle ordninger inddrages i forhandlingerne om revision af servicelovens regler om magtanvendelse og tryghedsskabende velfærdsteknologi.

2.1.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at udvalgte forsøgshjemler i lov om frikommunenetværk forlænges med et år, så forsøgsmulighederne kan anvendes til og med den 31. december 2024.

Den foreslåede ændring af stk. 4 i § 1 i lov om frikommunenetværk vil medføre, at kommunerne i frikommunenetværkene kan fortsætte forsøg, som har hjemmel i §§ 14, 14 b, 14 c, 14 e og 14 f i lov om frikommunenetværk, til og med den 31. december 2024. Forlængelsen gælder for forsøg efter de pågældende bestemmelser, som allerede var igangsat senest den 1. oktober 2018 i overensstemmelse med fristerne i lov om frikommunenetværk § 32.

Forslaget om forlængelse med et år omfatter således fem forsøgshjemler i lov om frikommunenetværk på Social-, Bolig- og Ældreministeriets område.

Der henvises til bemærkningerne til forslagets § 1, nr. 1.

2.2. Rettelse af fejl i barnets lov

2.2.1. Gældende ret

Det følger af servicelovens § 117 a, stk. 1, at kommunalbestyrelsen, når en borger med en hastigt fremadskridende sygdom anmoder herom, skal tilbyde hjælp og støtte som omfattet af servicelovens § 83 om personlig og praktisk hjælp i hjemmet m.v., § 97 om ledsagelse, § 112 om hjælpemidler og § 116 om boligindretning efter borgerens ønske, uanset om betingelserne i de nævnte bestemmelser er opfyldt. Hjælpen og støtten kan tildeles en gang pr. sygdomsforløb og kan have en samlet maksimal værdi af 39.750 kr. (2023-niveau). Kommunalbestyrelsen skal vejlede borgeren om valg og sammensætning af hjælpen og støtten.

Efter servicelovens § 117 a, stk. 2, fastsætter social- og boligministeren nærmere regler om kriterierne for vurdering af, om en borger er omfattet af personkredsen efter servicelovens § 117 a, stk. 1, og nærmere regler om, hvilke typer af hjælp og støtte efter servicelovens § 112 om hjælpemidler og § 116 om boligindretning, der indgår i den hjælp og støtte, som er omfattet af servicelovens § 117 a, stk. 1. Denne bemyndigelsesbestemmelse er udnyttet til udstedelse af bekendtgørelse nr. 552 af 22. maj 2023 om hjælp og støtte til borgere med en hastigt fremadskridende sygdom.

Servicelovens § 117 a indgår i servicelovens hovedafsnit VI, som omfatter de typer af hjælp og støtte, som kan ydes til alle borgere uanset alder. Hjælp og støtte efter servicelovens § 117 a kan således ydes til såvel børn og unge under 18 år som til voksne og ældre, såfremt bestemmelsens betingelser i øvrigt er opfyldt.

§ 90 i barnets lov, som træder i kraft den 1. januar 2024, indeholder en angivelse af de bestemmelser

i serviceloven, som finder tilsvarende anvendelse for børn, unge eller familier omfattet af barnets lov, som har behov herfor. Det drejer sig om servicelovens § 83 om personlig og praktisk hjælp, § 84, stk. 1, om afløsning og aflastning, § 86, stk. 2, om vedligeholdelsestræning, § 112 om hjælpemidler, § 113 om forbrugsgoder, § 113 b om midlertidige hjælpemidler og forbrugsgoder, § 114 om bilstøtte, § 116 om boligindretning, § 117 om individuel befordring, § 118 om pasning af nærtstående med handicap eller alvorlig sygdom og § 119-122 om pasning af nærtstående, som ønsker at dø i eget hjem. Servicelovens § 117 a om hjælp og støtte til borgere med en hastigt fremadskridende sygdom indgår ikke i angivelsen i § 90 i barnets lov af bestemmelser fra serviceloven, som finder tilsvarende anvendelse for børn, unge eller familier, der har behov herfor.

Det fremgår af servicelovens § 153, stk. 1, at personer, der udøver offentlig tjeneste eller offentligt hverv, skal underrette kommunen, hvis de under udøvelsen af tjenesten eller hvervet får kendskab til eller grund til at antage, 1) at et barn eller en ung under 18 år kan have behov for særlig støtte, 2) at et barn umiddelbart efter fødslen kan få behov for særlig støtte på grund af de vordende forældres forhold, 3) at et barn eller en ung under 18 år kan have behov for særlig støtte på grund af barnets eller den unges ulovlige skolefravær eller undladelse af at opfylde undervisningspligten, eller 4) at et barn eller en ung under 18 år har været udsat for overgreb.

Bestemmelsen i serviceloven indebærer en skærpet pligt til at underrette kommunen i de omtalte tilfælde, for personer, der gennem deres offentlige tjeneste eller hverv får kendskab til eller grund til at antage, at et barn eller en ung kan have behov for særlig støtte, herunder at et ufødt barn kan få behov for særlig støtte umiddelbart efter fødslen på grund af de vordende forældres forhold.

Vedtagelsen af barnets lov betyder, at bestemmelsen om fagpersoners skærpede underretningspligt er overført til § 133, dog således at stk. 1, nr. 1, er ændret, idet det fremgår, at "et barn eller en ung kan have behov for støtte efter denne lov". Tilsvarende gælder i § 133, stk. 1, nr. 2, hvor det i barnets lov fremgår, at "et barn umiddelbart efter fødslen kan få behov for støtte efter denne lov på grund af de kommende forældres forhold," og samme bestemmelses stk. 1, nr. 3, hvor det i barnets lov fremgår, at "et barn eller en ung under 18 år kan have behov for støtte efter denne lov på grund af barnets eller den unges ulovlige skolefravær eller undladelse af at opfylde undervisningspligten".

Ifølge bemærkningerne til bestemmelsen, jf. Folketingstidende, A, 2022-23, L 93 som fremsat, side 384-385, var det intentionen, at disse bestemmelser skulle overføres uændret bortset fra de redaktionelle ændringer, der følger af barnets lov, og at bestemmelsen derfor ikke skulle indeholde materielle ændringer i forhold til gældende ret.

Det fremgår videre af bemærkningerne til bestemmelsen i barnets lov, jf. Folketingstidende, A, 2022-23, L 93 som fremsat, side 385, at reglerne om underretningspligt vil indebære, at der ikke er underretningspligt i situationer, hvor barnets eller den unges vanskeligheder har en karakter, som reglerne om støtte efter kapitel 4 om støttende indsatser mv. eller kapitel 5 om anbringelse uden for hjemmet ikke tager sigte på at løse. Underretningspligten vil indtræde, uanset hvad der er årsagen til, at barnet eller den unge kan have behov for støtte. Den, der underretter, vil ikke skulle foretage en vurdering af, om barnet eller den unge eller de kommende forældre vil kunne opnå støtte. Denne vurdering foretages af kommunalbestyrelsen.

2.2.1.1. Forholdet til straffeloven

Personer i offentlig tjeneste eller hverv, der ikke overholder den skærpede underretningspligt efter servicelovens § 153, stk. 1, vil efter omstændighederne kunne straffes efter straffelovens §§ 156 eller 157.

Andre grupper af personer, der er omfattet af den skærpede underretningspligt i § 1 i bekendtgørelse nr.

1651 af 3. august 2021 om underretningspligt over for kommunen efter lov om social service, der er udstedt i medfør af servicelovens § 153, stk. 3, kan derimod ikke straffes for manglende overholdelse heraf.

Det følger af straffelovens § 156, at når nogen virker i offentlig tjeneste eller hverv, nægter eller undlader at opfylde pligter, som tjenesten eller hvervet medfører, eller at efterkomme en lovlig tjenstlig befaling, straffes den pågældende med bøde eller fængsel indtil 4 måneder. Endvidere følger det af straffelovens § 157, at når nogen, som virker i offentlig tjeneste eller hverv, gør sig skyldig i grov eller oftere gentagen forsømmelse eller skødesløshed i tjenestens eller hvervets udførelse eller i overholdelse af de pligter, som tjenesten eller hvervet medfører, straffes den pågældende med bøde eller fængsel indtil 4 måneder. Det følger desuden af begge bestemmelser, at uden for bestemmelserne falder hverv, hvis udførelse hviler på offentlige valg. Straffelovens § 156 omfatter således den forsætlig tilsidesættelse af tjenestepligter, mens straffelovens § 157 navnlig omfatter uforsætlig tilsidesættelse af tjenestepligter. Bestemmelsernes anvendelsesområde er desuden udvidet ved, at der steder i særlovgivningen er bestemmelser, som gør straffelovens §§ 156 og 157 anvendelig på visse former for virksomhed uden for det offentlige.

2.2.2. Social-, Bolig- og Ældreministeriets overvejelser

Servicelovens § 117 a om hjælp og støtte til borgere med en hastigt fremadskridende sygdom indgår ikke i angivelsen i § 90 i barnets lov af, hvilke bestemmelser i serviceloven der finder tilsvarende anvendelse for børn, unge eller familier omfattet af barnets lov, der har behov herfor. Dermed vil der med virkning fra den 1. januar 2024, hvor barnets lov træder i kraft, ikke længere kunne ydes hjælp og støtte til børn og unge under 18 år, som har en hastigt fremadskridende sygdom. Der er tale om en utilsigtet fejl, som efter ministeriets opfattelse indebærer en utilsigtet indsnævring af den personkreds, som kan modtage hjælp og støtte ved konstatering af en hastigt fremadskridende sygdom, til alene at omfatte borgere over 18 år fra den 1. januar 2024. Ministeriet vurderer derfor, at der er behov for at gennemføre en lovændring i barnets lov, hvorved denne utilsigtede fejl rettes.

Ordet 'særlig' i forbindelse med støtte er udgået af § 133, stk. 1, nr. 1-3, om fagpersoners skærpede underretningspligt i barnets lov i forhold til de gældende regler i servicelovens § 153, stk. 1, nr. 1-3.

Det betyder, at bestemmelsen i barnets lov, uanset at det fremgår af bemærkningerne, at der ikke er tilsigtet materielle ændringer i forhold til underretningspligten, kan forstås sådan, at personer i offentlig tjeneste eller offentlig hverv vil være omfattet af underretningspligt i alle tilfælde, hvor et barn eller en ung under 18 år kan have behov for støtte efter barnets lov. Det er Social-, Bolig- og Ældreministeriets vurdering, at der er tale om en fejl, der vil indebære en utilsigtet udvidelse af underretningspligten til at omfatte alle former for støtte efter barnets lov, hvis fejlen ikke rettes.

Dette er ikke hensigtsmæssigt, særligt i lyset af, at den manglende iagttagelse af den skærpede underretningspligt efter omstændighederne kan være omfattet af strafansvar, og det er derfor ministeriets vurdering, at der er behov for at ændre bestemmelsen, så den svarer til gældende ret i serviceloven. I forhold til beskrivelsen af strafansvar henvises til punkt 2.2.1.1.

2.2.3. Den foreslåede ordning

For at sikre, at den mangelfulde formulering ikke træder i kraft, foreslås en ændring af § 90 i barnets lov, hvorved servicelovens § 117 a om hjælp og støtte til borgere med en hastigt fremadskridende sygdom vil blive tilføjet i den angivelse af bestemmelser i serviceloven, som finder tilsvarende anvendelse for børn, unge eller familier, der har behov herfor.

Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 2, nr. 2.

For at sikre, at den fejlagtige formulering ikke træder i kraft, foreslås § 133, stk. 1, nr. 1-3, ændret, således at det fremgår, at den skærpede underretningspligt efter disse bestemmelser gælder, når et barn eller en ung under 18 år kan have behov for særlig støtte efter barnets lov.

Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 2, nr. 3.

3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

Lovforslagets økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser i relation til forslaget om forlængelse af forsøgsperioden vil for de omfattede frikommuner bero på, om frikommunerne vil gøre brug af lovforslagets muligheder for at forlænge forsøg.

Idet visse forsøgshjemler blandt andet har til formål at hjemle forsøg, der understøtter en bedre resourceudnyttelse og mere effektiv opgaveløsning i kommunerne, antages lovforslaget ikke i væsentligt omfang at indebære negative økonomiske konsekvenser for kommunerne. Eventuelle omkostninger som følge af forlængelse af forsøgene afholdes af den enkelte frikommune.

Lovforslaget vurderes at have positive implementeringskonsekvenser for nogle af de pågældende kommuner omfattet af forslaget om forlængelse af forsøgsperioden, idet nogle forsøgshjemler kan indebære en administrativ lettelse for de frikommuner, der gør brug af disse muligheder for forsøg. Visse kommuner i frikommunenetværket bruger allerede de pågældende forsøgsmuligheder.

Den del af lovforslaget, der vedrører rettelse af fejl i barnets lov, vurderes ikke at have økonomiske eller implementeringsmæssige konsekvenser for kommunerne. Der er tale om en tekniske rettelser, som udbedrer fejl i barnets lov. Lovforslagets økonomiske konsekvenser er forhandlet med kommunerne.

Lovforslaget vurderes endvidere ikke at have økonomiske konsekvenser eller implementeringskonsekvenser for stat eller regioner.

Lovforslaget vurderes at opfylde principperne for digitaliseringsklar lovgivning. Lovforslaget vurderes ikke at have væsentlige omstillingskonsekvenser eller digitaliseringsrelaterede konsekvenser for det offentlige. Lovforslaget følger således seks af de syv principper for digitaliseringsklar lovgivning. Således indeholder lovforslaget forslag til klare og enkle regler. Lovforslaget ændrer ikke på, hvorvidt der kan kommunikeres digitalt med kommunerne. Lovforslaget ændrer heller ikke på sammenhæng på tværs. Lovforslaget ændrer endelig ikke på mulighederne for tryk og sikker datahåndtering og anvendelse af offentlig infrastruktur, idet der fortsat kan kommunikeres med kommunerne via Digital Post. Lovforslaget har dermed ikke betydning i forhold til disse principper. Lovforslaget muliggør dog ikke automatisk sagsbehandling, da kommunalbestyrelsen vil skulle behandle hver sag individuelt, hvilket vil indebære faglige skøn. Dette skyldes for den del af lovforslaget, der handler om forlængelse af udvalgte forsøgsmuligheder i frikommuneforsøg II, at der i hvert enkelt tilfælde skal foretages en konkret og individuel vurdering ved kommunalbestyrelsens afgørelse om betingelserne for anvendelse af en af forsøgsmulighederne i §§ 14, 14 b, 14 c, 14 e eller 14 f er opfyldt i forhold til den enkelte borger, som et forsøg ønskes anvendt overfor.

I forhold til den ændring i lovforslaget, der handler om at tilføje servicelovens § 117 a om hjælp og støtte til borgere med en hastigt fremadskridende sygdom i § 90 i barnets lov, skyldes det, at der i hvert enkelt tilfælde vil skulle foretages en konkret og individuel vurdering ved kommunalbestyrelsens afgørelse af, om betingelserne for anvendelse af servicelovens § 117 a om hjælp og støtte til borgere med en hastigt fremadskridende sygdom kan anses som opfyldt.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Lovforslaget vurderes ikke at have økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har ikke administrative konsekvenser for borgerne.

6. Klimamæssige konsekvenser

Lovforslaget har ikke klimamæssige konsekvenser.

7. Miljø- og naturmæssige konsekvenser

Lovforslaget har ikke miljø- og naturmæssige konsekvenser.

8. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 29. juni 2023 til den 15. august 2023 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

Advokatrådet, Ankestyrelsen, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Erhverv, Dansk Industri, Dansk Socialrådgiverforening, Danske Handicaporganisationer, Danske Regioner, Danske Seniorer, Danske Ældre-råd, Den Uvildige Konsulentordning på Handicapområdet – DUKH, Det Centrale Handicapråd, 3F – Fagligt Fælles Forbund, Favrskov Kommune, FH – Fagbevægelsens Hovedorganisation, FOA – Fag og Arbejde, Foreningen af Socialchefer i Danmark, Handicapbranchen Danmark, Herning Kommune, HK/ Kommunal, Holstebro Kommune, Institut for Menneskerettigheder, KL, Kristelig Arbejdsgiverforening, Kristelig Fagbevægelse, Landsorganisationen for Sociale Tilbud – LOS, Randers Kommune, Rigsrevisionen, Sammenslutningen af Unge med Handicap, Silkeborg Kommune, Sjældne Diagnoser, Skive Kommune, Socialpædagogernes Landsforbund, ULF – Udviklingshæmmedes Landsforbund og Ældre Sagen og Aabenraa Kommune.

10. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Lovforslagets økonomiske konsekvenser beror på, om frikommunerne vil gøre brug af muligheden for at forlænge omfattede forsøg.	Forsøgshjemlerne har blandt andet til formål at hjemle forsøg, der understøtter bedre ressourceudnyttelse og mere effektiv opgaveløsning i kommunerne, og lovforslaget antages ikke i væsentligt omfang at indebære negative økonomiske konsekvenser for kommunerne. Evt. omkostninger som følge af forlængelse af forsøgene afholdes af den enkelte frikommune.

		Den del af lovforslaget, der vedrører barnets lov, indebærer ikke økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner.
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Den del af lovforslaget, der omhandler forlængelse af udvalgte forsøgsmuligheder i frikommuneforsøg II, vurderes at have positive implementeringskonsekvenser for nogle af de pågældende kommuner omfattet af lovforslaget, idet nogle forsøg kan indebære en administrativ lettelse for de frikommuner, der gør brug af disse muligheder for forsøg.	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Klimamæssige konsekvenser	Ingen	Ingen

Miljø- og naturmæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Forslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.	

Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering/Går videre end minimumskrav i EU-regulering (sæt X)	Ja	Nej X
---	----	----------

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Det fremgår af § 1 i lov om frikommunenetværk, jf. lovbekendtgørelse nr. 831 af 25. juni 2018, at lovens formål er at give kommuner, der er organiseret i frikommunenetværk, jf. § 2, mulighed for at gennemføre forsøg indtil den 31. december 2021 med henblik på at kunne bidrage til en bedre opgaveløsning til gavn for borgerne gennem effektiviseringer, regelforenklinger og bedre styring i kommunerne. Med lov nr. 2598 af 28. december 2021 blev anvendelsesperioden for forsøgshjemlerne §§ 14, 14 b, 14 c, 14 e og 14 f i lov om frikommunenetværk forlænget med 2 år indtil 31. december 2023, jf. lov om frikommunenetværk § 1, stk. 4.

For en nærmere beskrivelse af indholdet af de enkelte forsøgsbestemmelser §§ 14, 14 b, 14 c, 14 e og 14 f i lov om frikommunenetværk henvises til afsnit 2.1.1.

Det foreslås, at »indtil den 31. december 2023« i § 1, stk. 4, ændres til »til og med den 31. december 2024«.

Den foreslåede ændring af stk. 4 i § 1 vedrører frikommunenetværket om bedre styring af udgifterne på det specialiserede socialområde, jf. § 2, stk. 1, nr. 3.

Det vil følge af den foreslåede ændring af § 1, stk. 4, i lov om frikommunenetværk, at forsøg efter §§ 14, 14 b, 14 c, 14 e og § 14 f i lov om frikommunenetværk uanset samme lovs § 1, stk. 1, vil kunne gennemføres til og med den 31. december 2024.

Forslaget vil ikke medføre, at eksisterende aftaler m.v. med borgere, foreninger m.v. som led i et frikommuneforsøg bortfalder eller automatisk forlænges. Det forudsættes således, at eksisterende aftaler m.v. om nødvendigt opsiges eller genforhandles i forbindelse med, at frikommunerne træffer beslutning om at videreføre forsøg ud over den nuværende udløbsdato for frikommuneforsøget den 31. december 2023.

Forslaget vil medføre, at kommuner i frikommunenetværkene, som gennemfører forsøg efter de nævnte bestemmelser vil kunne fortsætte disse udvalgte forsøg med situationsbestemt video-, audio- og bevægelsesovervågning efter lov om frikommunenetværk §§ 14, 14 c og 14 e, forsøg med søvnmonitoreringsteknologi, herunder videobaseret kig-ind efter § 14 f samt forsøg med særlige døråbnere efter § 14 b til og med den 31. december 2024.

Frikommunerne vil ikke være forpligtet til at udføre forsøgene i hele perioden. Kommunalbestyrelserne i frikommunerne vil således – som det også er tilfældet efter de gældende regler – frit kunne træffe beslutning om at afslutte godkendte og igangsatte forsøg inden den 31. december 2024. Krav om, at forsøg skal godkendes af social- og boligministeren, vil gælde uændret.

Der henvises i øvrigt til punkt 2.1.2 og 2.1.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 2

Det foreslås, at henvisningerne i § 14, stk. 2, § 14 b, stk. 3, § 14 e, stk. 2, og § 14 f, stk. 2, til serviceloven § 136 og § 137, stk. 1, ændres til § 135 a og § 135 b, stk. 1, i serviceloven.

Den foreslåede ændring vil indebære rettelse af en fejl. Rettelsen vil medføre, at bestemmelsen i 135 a i om social service vil finde tilsvarende anvendelse ved forsøg efter § 14, stk. 1, § 14 b, stk. 1, § 14 e, stk. 1, og § 14 f, stk. 1, i lov om frikommunenetværk.

Den foreslåede ændring er begrundet i, at bestemmelserne i henholdsvis § 136 og § 137, stk. 1, med lov nr. 498 af 1. maj 2019 af om ændring af lov om social service, lov om almene boliger m.v., lov om leje af almene boliger og forskellige andre love blev erstattet af § 135 a og § 135 b, stk. 1. Der er ved lovændringen ved en fejl ikke foretaget de nødvendige konsekvensændringer i § 14, stk. 2, § 14 b, stk. 3, § 14 e, stk. 2, og § 14 f, stk. 1, i lov om frikommunenetværk.

Det fremgår af § 14, stk. 2, i lov om frikommunenetværk, at bestemmelserne i §§ 124, 124 a, 130, 133, 136 og 141 i lov om social service og regler udstedt med hjemmel i § 137, stk. 1, i lov om social service finder tilsvarende anvendelse ved forsøg efter § 14, stk. 1.

Det fremgår af § 14 b, stk. 3, § 14 e, stk. 2, og § 14 f, stk. 2, i lov om frikommunenetværk, at bestemmelserne i §§ 124, 124 a, 130, 133, 136 og 141 i lov om social service og regler udstedt med

hjemmel i § 137, stk. 1, i lov om social service finder tilsvarende anvendelse ved forsøg efter henholdsvis § 14 b, stk. 1, § 14 e, stk. 1, og § 14 f, stk. 1, i lov om frikommunenetværk.

At servicelovens § 135 a finder tilsvarende anvendelse vil medføre, at magtanvendelser, som anvendes som led i forsøg efter § 14, stk. 1, § 14 b, stk. 1, § 14 e, stk. 1, og § 14 f, stk. 1, i lov om frikommunenetværk skal registreres og indberettes af det personale, som har foretaget indgrebet, og indberettes til personalelederen. Personalelederen skal sørge for, at alle indberetninger bliver sendt videre til den kommunalbestyrelse, der har ansvaret for tilbuddet til den pågældende person, jf. §§ 9 og 9 b i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, og til kommunalbestyrelsen i den kommune, der fører det driftsorienterede tilsyn med tilbuddet, jf. § 148 a i serviceloven eller § 2 i lov om socialtilsyn. Det vil desuden medføre, at reglerne i § 135 a, stk. 2-4, også finder anvendelse. Det følger af § 135 a, stk. 2, at hvis indgrebet har fundet sted på et kommunalt eller regionalt tilbud, skal personalelederen endvidere orientere den kommunale eller regionale driftsherre om magtanvendelsen. Efter § 135 a, stk. 3, skal personalelederen jævnligt orientere personens pårørende, fremtidsfuldmægtige, værge eller anden repræsentant om, hvilke indgreb der er foretaget over for personen. Det følger af § 135 a, stk. 4, at kommunalbestyrelsen skal udarbejde handleplaner i overensstemmelse med § 141 i serviceloven for personer, over for hvem der foretages indgreb som nævnt i § 135 a, stk. 1.

Den foreslåede ændring vil desuden medføre, at regler udstedt med hjemmel i § 135 b, stk. 1, i lov om social service vil finde tilsvarende anvendelse ved forsøg efter § 14, stk. 1, § 14 b, stk. 1, § 14 e, stk. 1, og § 14 f, stk. 1, i lov om frikommunenetværk. Bekendtgørelse om magtanvendelse og andre indgreb i selvbestemmelsesretten over for voksne samt om særlige sikkerhedsforanstaltninger for voksne og modtagepligt i boformer efter lov om social service er udstedt bl.a. med hjemmel i § 135 b, stk. 1. De regler i bekendtgørelsen, der er udstedt med denne hjemmel, vil derfor også finde anvendelse. Dette vil bl.a. medføre, at når der registreres og indberettes, jf. § 135 a, skal det ske efter reglerne i bekendtgørelsens § 11.

Til nr. 3

Det foreslås, at »§ 127« i § 14 b, stk. 2, 2. pkt., ændres til: »§§ 124 d eller 136 d«.

Den foreslåede ændring vil indebære rettelse af en fejl. Rettelsen som indebærer, at henvisningen til § 127 i serviceloven ændres til en henvisning til §§ 124 d eller 136 d i serviceloven, vil medføre, at § 124 d eller § 136 d i serviceloven vil finde anvendelse, hvis der iværksættes foranstaltninger efter 14 b, stk. 1, i lov om frikommunenetværk.

Med den foreslåede ændring vil § 14 b, stk. 2, 2. pkt., i lov om frikommunenetværk være i overensstemmelse med den tilsvarende bestemmelse i servicelovens § 125, stk. 2, 2. pkt.

Den foreslåede ændring er begrundet i, at bestemmelsen i § 127 med lov nr. 498 af 1. maj 2019 af om ændring af lov om social service, lov om almene boliger m.v., lov om leje af almene boliger og forskellige andre love blev ophævet og erstattet af §§ 124 d og 136 d. Der er ved denne tidligere lovændring ved en fejl ikke foretaget den nødvendige konsekvensændring i § 14 b, stk. 2, 2. pkt., i lov om frikommunenetværk.

Det fremgår af § 14 b, stk. 1, i lov om frikommunenetværk, at social- og boligministeren kan godkende frikommuneforsøg, hvorefter kommunalbestyrelsen i en frikommune i frikommunenetværket om bedre styring af udgifterne på det specialiserede socialområde kan træffe afgørelse om i en afgrænset periode at anvende særlige døråbnere ved yderdøre, der tilhører og afgrænser konkrete afdelinger og boenheder, for en eller flere personer med betydelig og varigt nedsat psykisk funktionsevne, der har ophold i en boform eller døgnophold efter serviceloven, i en plejebolig efter lov om almene boliger m.v. eller i en

friplejebolig efter lov om friplejeboliger el.lign., når 1) der er nærliggende risiko for, at en eller flere personer ved at forlade bo- eller dagtilbuddet, døgnopholdet eller fripleje- eller plejeboligen udsætter sig selv eller andre for at lide væsentlig personskade, 2) forholdene i det enkelte tilfælde gør det absolut påkrævet for at afværge denne risiko, 3) de øvrige muligheder i lov om social service og lov om voksenansvar for anbragte børn og unge forgæves har været søgt anvendt, 4) anvendelse af særlige døråbnere samlet set vurderes som det mest hensigtsmæssige middel til at tilgodese hensynet til borgeren, herunder hensynet til borgerens værdighed og selvbestemmelse og behovet for at drage omsorg for borgeren, og 5) borgerens nærmeste pårørende eller en værge, jf. værgemålslovens § 5, har givet samtykke hertil.

Det fremgår af § 14 b, stk. 2, i lov om frikommunenetværk, at hvis der iværksættes foranstaltninger efter stk. 1, skal der af hensyn til beboernes frie færden opsættes en døralarm, som sikrer, at beboere, der ikke selv kan betjene den særlige døråbner, får den nødvendige hjælp hertil. Beboere, der er omfattet af foranstaltningen efter stk. 1, vil alene kunne tilbageholdes, hvis bestemmelsen i § 127 i lov om social service samtidig finder anvendelse.

Det følger af § 125 i serviceloven, at kommunalbestyrelsen kan træffe afgørelse om at anvende særlige døråbnere ved yderdøre for en eller flere personer i en afgrænset periode, når 1) der er nærliggende risiko for, at en eller flere personer ved at forlade bo- eller dagtilbuddet udsætter sig selv eller andre for at lide væsentlig personskade, og 2) forholdene i det enkelte tilfælde gør det absolut påkrævet for at afværge denne risiko og 3) lovens øvrige muligheder forgæves har været anvendt.

Det fremgår af § 125, stk. 2, i serviceloven, at hvis foranstaltninger efter § 125, stk. 1, iværksættes, skal der af hensyn til beboernes frie færden opsættes en døralarm, som sikrer, at beboere, der ikke selv kan betjene den særlige døråbner, får den nødvendige hjælp hertil. Beboere, der er omfattet af foranstaltningen efter stk. 1, vil således alene kunne tilbageholdes, hvis bestemmelsen i §§ 124 d eller 136 d samtidig hermed finder anvendelse. Endvidere holdes der fast i, at anvendelse af særlige døråbnere ikke kan medføre tilbageholdelse af borgeren, medmindre betingelserne for tilbageholdelse eller fastholdelse eller for at føre en person tilbage til boligen, som fremgår af bestemmelserne i §§ 124 d og 136 d, er opfyldt.

Til nr. 4

Det foreslås, at »§ 140 i lov om social service« i § 14 c, stk. 2, ændres til »§§ 91 eller 108 i barnets lov«.

Den foreslåede ændring vil indebære rettelse af en fejl. Rettelsen af henvisningen til § 140 i serviceloven til en henvisning til §§ 91 eller 108 i barnets lov vil medføre, at § 91 om barnets plan eller § 108 om ungeplan i barnets lov vil finde anvendelse ved forsøg, som gennemføres efter 14 c, stk. 1, i lov om frikommunenetværk.

Den foreslåede ændring er begrundet i, at bestemmelsen i § 140 med følgeloven til barnets lov blev ophævet og erstattet af §§ 91 og 108 i barnets lov fra den 1. januar 2024, hvor barnets lov træder i kraft. Der er ved denne tidligere lovændring ved en fejl ikke foretaget den nødvendige konsekvensændring i § 14 c, stk. 2, i lov om frikommunenetværk.

Det fremgår af § 14 c, stk. 1, i lov om frikommunenetværk, at social- og boligministeren kan godkende frikommuneforsøg, hvorefter kommunalbestyrelsen i en frikommune i frikommunenetværket om bedre styring af udgifterne på det specialiserede socialområde kan træffe afgørelse om i en afgrænset periode at anvende personlige alarm- eller pejlesystemer over for børn og unge med betydelig og varigt nedsat psykisk funktionsevne, jf. § 17 i lov om voksenansvar for anbragte børn og unge, som er i aflastning efter § 44, jf. § 84, eller § 52, stk. 3, nr. 5, i lov om social service, og at anvende situationsbestemt video-, audio- og bevægelsesovervågning over for børn og unge med betydelig og varigt nedsat psykisk funktionsevne, jf. § 17 i lov om voksenansvar for anbragte børn og unge, der er i aflastning efter § 44,

jf. § 84, i lov om social service eller er anbragt efter § 52, stk. 3, nr. 4 og 5, i lov om social service på et godkendt opholdssted eller en godkendt døgninstitution efter § 66, stk. 1, nr. 5 og 6, i lov om social service, når 1) der er risiko for, at barnet eller den unge skader sig selv eller andre, 2) det personlige alarm- og pejlesystem eller den situationsbestemte video-, audio- og bevægelsesovervågning kan bidrage til at afværge denne risiko, 3) forældremyndighedsindehaveren har givet samtykke til anvendelsen af det personlige alarm- og pejlesystem eller den situationsbestemte video-, audio- og bevægelsesovervågning, 4) det samlet set vurderes som det mest hensigtsmæssige middel til at tilgodese hensynet til barnet eller den unge, herunder hensynet til barnets eller den unges værdighed og selvbestemmelse og behovet for at drage omsorg for barnet eller den unge, og 5) barnet eller den unge ikke modsætter sig den situationsbestemte video-, audio- og bevægelsesovervågning.

Det fremgår af § 14 c, stk. 2, i lov om frikommunenetværk, at bestemmelserne i §§ 3, 7 og 21-24 i lov om voksenansvar for anbragte børn og unge og § 140 i lov om social service finder tilsvarende anvendelse ved forsøg efter 14 c, stk. 1 i lov om frikommunenetværk.

Det følger af § 91, stk. 1 i barnets lov, jf. lov nr. 721 af 13. juni 2023, at kommunalbestyrelsen, når der træffes afgørelse om indsatser efter § 32, stk. 1, skal tage stilling til, om der skal udarbejdes en barnets plan, jf. dog § 108.

Det følger af § 108, stk. 1 i barnets lov, at kommunalbestyrelsen skal tage stilling til, om der skal udarbejdes en ungeplan i følgende tilfælde:

- 1) Når en ung, der har en barnets plan efter § 91, fylder 16 år.
- 2) Når en ung, der modtager støtte efter § 32, stk. 1, hvor kommunen har vurderet, at der ikke skulle udarbejdes en barnets plan efter § 91, fylder 16 år.
- 3) Når der iværksættes støtte efter §§ 32, 114, 115 og 120 til en ung, der er fyldt 16 år, og som ikke tidligere har modtaget støtte efter § 32, stk. 1.
- 4) Når der iværksættes støtte efter § 116, jf. § 114.

Til § 2

Til nr. 1

Det fremgår af § 45, stk. 1, i serviceloven, at kommunen skal tilbyde 15 timers ledsagelse om måneden til børn og unge mellem 12 og 18 år, som ikke kan færdes alene på grund af betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne, med mindre barnet eller den unge har et døgnophold efter § 52, stk. 3, nr. 4, 5 og 7.

Det fremgår af § 45, stk. 2-4, i serviceloven, at personen, der er berettiget til ledsagelse, selv har ret til at udpege en ledsager, at kommunen skal godkende og ansætte ledsageren og at der normalt ikke kan ansættes ledsagere, der har en meget nær tilknytning til den person, der er berettiget til ledsagelse. Videre fremgår det, at der inden for en periode på 6 måneder kan opspares ledsagetimer, og at kommunalbestyrelsen skal fastsætte retningslinjer herfor.

Det fremgår af § 45, stk. 5, i serviceloven, at kommunen kan dække modtagerens udgifter til ledsagerens befordring og andre aktiviteter i tilknytning til ledsageordningen med et beløb på op til 948 kr. (2022-niveau).

Satsen for dækning af udgifter svarer til den tilsvarende bestemmelse om ledsagelse for voksne i servicelovens § 97, stk. 7.

I forbindelse med barnets lovs ikrafttræden den 1. januar 2024, jf. lov nr. 721 af 13. juni 2023, ophæves reglerne om ledsageordning for børn og unge i serviceloven, jf. følgeloven til barnets lov. Bestemmelserne om ledsageordning for børn og unge under 18 år vil herefter fremgå af § 89 i barnets lov.

Ifølge bemærkningerne til bestemmelsen skulle reglerne om satser for modtagerens udgifter til ledsageren videreføres med sproglige tilpasninger, men uden indholdsmæssige ændringer. Der henvises til Folketingstidende, A, 2022-23, L 93 som fremsat, side 303. Satsen for dækning af udgifter til ledsageren i barnets lov er dog fastsat i 2023-niveau, hvor servicelovens sats har udgangspunkt i 2022-niveau. Dette kan fremover medføre, at satserne for udgifter til ledsagelse af beregningstekniske grunde kan blive forskellige for børn og unge under 18 år, som er omfattet af reglerne om ledsagelse, i forhold til den tilsvarende sats i serviceloven for voksne, jf. servicelovens § 97, stk. 7.

Det foreslås, at i § 89, stk. 5, ændres »974 kr. årligt (2023-niveau)« til »948 kr. årligt (2022-niveau)«.

Der er tale om en teknisk ændring, som vil skulle sikre, at satsen for dækning af udgifter til ledsagelse for børn og unge under 18 år i overensstemmelse med intentionerne i barnets lov vil blive fastsat på samme måde, som hvis beregning ville skulle ske efter de gældende regler i serviceloven. Ændringen vil derfor også skulle sikre en ensartet sats for sådanne udgifter, uanset om modtageren af ledsageordningen er under eller over 18 år.

Forslaget vil indebære, at der fortsat vil skulle fastsættes en årlig sats for dækning af udgifter, men satsen vil teknisk skulle beregnes med udgangspunkt i 2022-niveau, hvor der dog ved fastsættelsen af satsen for 2024 både skal tages højde for satsreguleringsprocenten for 2023 og 2024, jf. lovforslagets § 2, nr. 8.

Bestemmelsen vil ikke medføre ændringer i adgangen til dækning af modtagerens udgifter til ledsagerens befordring og andre aktiviteter, eller i at modtageren af en ledsageordning vil skulle anmode kommunalbestyrelsen om beløbet.

Forslaget skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 2, nr. 6 og 8, om forslag om ændring af § 204 i barnets lov. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til disse bestemmelser.

Til nr. 2

Det foreslås, at der i § 90 i barnets lov indsættes et nyt nr. 10, hvoraf det følger, at lov om social service § 117 a om hjælp og støtte til borgere med en hastigt fremadskridende sygdom, herunder ledsagelse som omfattet af § 89 i barnets lov, finder tilsvarende anvendelse for børn og unge omfattet af barnets lov, som har behov herfor.

Den foreslåede ændring har til formål at sikre, at den mangelfulde formulering, som utilsigtet ville indsnævre personkredsen for servicelovens § 117 a om hjælp og støtte til borgere med en hastigt fremadskridende sygdom, ikke træder i kraft den 1. januar 2024. Formålet er dermed at sikre, at børn og unge fortsat vil kunne tildeles hjælp og støtte efter servicelovens § 117 a, hvis et barn eller en ung bliver ramt af en hastigt fremadskridende sygdom, og betingelserne i servicelovens § 117 a i øvrigt kan anses som opfyldt.

Den foreslåede ændring vil indebære, at servicelovens § 117 a om hjælp og støtte til borgere med en hastigt fremadskridende sygdom vil indgå i angivelsen af de bestemmelser efter serviceloven, som vil finde tilsvarende anvendelse for børn og unge omfattet af barnets lov, som har behov herfor, dog således at den ledsagelse, som kommunalbestyrelsen vil skulle tilbyde, ikke vil være ledsagelse som omfattet af servicelovens § 97, men ledsagelse som omfattet af § 89 i barnets lov.

Det følger af servicelovens § 117 a, stk. 1, at kommunalbestyrelsen, når en borger med en hastigt

fremadskridende sygdom anmoder herom, skal tilbyde hjælp og støtte som omfattet af servicelovens § 83 om personlig og praktisk hjælp i hjemmet m.v., § 97 om ledsagelse, § 112 om hjælpemidler og § 116 om boligindretning efter borgerens ønske, uanset om betingelserne i de nævnte bestemmelser er opfyldt. Servicelovens § 117 a indgår i servicelovens hovedafsnit VI, som omfatter de typer af hjælp og støtte, som kan ydes til alle borgere uanset alder. Hjælp og støtte efter servicelovens § 117 a kan således ydes til såvel børn og unge under 18 år som til voksne og ældre, såfremt bestemmelsens betingelser i øvrigt er opfyldt.

§ 90 i barnets lov, som træder i kraft den 1. januar 2024, indeholder en angivelse af de bestemmelser i serviceloven, som finder tilsvarende anvendelse for børn, unge eller familier omfattet af barnets lov, som har behov herfor. Servicelovens § 117 a om hjælp og støtte til borgere med en hastigt fremadskridende sygdom indgår ikke i angivelsen i § 90 i barnets lov af bestemmelser fra serviceloven, som finder tilsvarende anvendelse for børn, unge eller familier, der har behov herfor.

Den foreslåede indføjelser af et nyt nr. 10 i § 90 i barnets lov vil indebære, at kommunalbestyrelsen også fremadrettet, når et barn eller en ung med en hastigt fremadskridende sygdom eller barnets eller den unges familie anmoder om det, vil skulle tilbyde hjælp og støtte omfattet af servicelovens § 83 om personlig og praktisk hjælp m.v., § 112 om hjælpemidler og § 116 om boligindretning og hjælp og støtte omfattet af § 89 om ledsagelse i barnets lov efter barnets, den unges eller familiens ønske, uanset om betingelserne i de nævnte bestemmelser vil være opfyldt.

Støtten vil i overensstemmelse med gældende ret kunne tildeles én gang pr. sygdomsforløb og vil kunne have en samlet maksimal værdi på 39.750 kr. (2023-niveau). Kommunalbestyrelsen vil skulle vejlede barnet, den unge eller familien om valg og sammensætning af hjælpen og støtten.

Med det foreslåede nr. 10 i § 90 i barnets lov vil gældende ret blive videreført, dog således at den ledsagelse, som kommunalbestyrelsen vil skulle tilbyde, ikke vil være ledsagelse som omfattet af servicelovens § 97, men vil være ledsagelse som omfattet af § 89 i barnets lov, jf. nærmere nedenfor. Der er således ikke tiltænkt indholdsmæssige ændringer af kommunalbestyrelsens forpligtelse til at tilbyde hjælp og støtte til børn og unge med en hastigt fremadskridende sygdom og deres familier med behov herfor. Dette vil indebære, at de rammer for hjælp og støtte til borgere med en hastigt fremadskridende sygdom, som med afsæt i bemyndigelsen i servicelovens § 117 a, stk. 2, er fastsat i bekendtgørelse nr. 552 af 22. maj 2023 om hjælp og støtte til borgere med en hastigt fremadskridende sygdom, vil finde anvendelse i forbindelse med hjælp og støtte til børn og unge med en hastigt fremadskridende sygdom og deres familier efter det foreslåede nr. 10 i § 90 i barnets lov, jf. servicelovens § 117 a. De tværgående bestemmelser i serviceloven om bl.a. kommunalbestyrelsens og regionsrådenes opgaver og rolle, som finder anvendelse i relation til ydelser efter § 117 a, vil også finde anvendelse, såfremt ydelsen bliver givet til et barn eller en ung med en hastigt fremadskridende sygdom og dennes familie efter det foreslåede nr. 10 i § 90 i barnets lov, jf. § 117 a i serviceloven.

Den ledsagelse, som kommunalbestyrelsen ifølge det foreslåede nr. 10 i § 90 i barnets lov vil skulle tilbyde, er ikke ledsagelse som omfattet af servicelovens § 97, men ledsagelse som omfattet af § 89 i barnets lov, dog således at de betingelser, der normalt knytter sig til visitation til ledsagelse efter § 89 i barnets lov, ikke vil skulle være opfyldt. Hvis et barn eller en ung med en hastigt fremadskridende sygdom vælger ledsagelse efter § 89 i barnets lov som en del af den hjælp og støtte, der vil kunne ydes efter det foreslåede nr. 10 i § 90 i barnets lov, vil det f.eks. ikke være en betingelse, at barnet eller den unge ikke kan færdes alene på grund af en betydelig og varig funktionsnedsættelse.

Den ledsagelse, som vælges efter § 89 i barnets lov som en del af hjælpen og støtten efter det foreslåede nr. 10 i § 90 i barnets lov, vil sammen med den hjælp og støtte, der måtte være valgt efter serviceloven,

skulle indregnes i beløbet på 39.750 kr. (2023-niveau), som den samlede hjælp og støtte maksimalt kan udgøre.

Den udmålingspraksis, som kommunalbestyrelsen i øvrigt anvender ved tildeling af ledsagelse efter § 89 i barnets lov, vil også finde anvendelse ved barnets eller den unges valg af ledsagelse som en del af hjælpen og støtten efter det foreslåede nr. 10 i § 90 i barnets lov. Dette vil f.eks. indebære, at barnet eller den unge selv vil kunne udpege en person til at udføre ledsagelsen. Dog vil barnet eller den unge kunne vælge et højere timetal end 15 timers ledsagelse om måneden, så længe den samlede hjælp og støtte, som barnet eller den unge vælger efter det foreslåede nr. 10 i § 90 i barnets lov, ikke derved vil overstige maksimumbeløbet på 39.750 kr. (2023-niveau).

Til nr. 3

Det fremgår af § 153, stk. 1, nr. 1-3, i serviceloven, at personer, der udøver offentlig tjeneste eller hverv, skal underrette kommunalbestyrelsen, hvis de under udøvelsen af tjenesten eller hvervet får kendskab til eller grund til at antage, at 1) et barn eller en ung under 18 år kan have behov for særlig støtte, 2) at et barn umiddelbart efter fødslen kan få behov for særlig støtte på grund af de vordende forældres forhold, 3) at et barn eller en ung under 18 år kan have behov for særlig støtte på grund af barnets eller den unges ulovlige skolefravær eller undladelse af at opfylde undervisningspligten. Bestemmelserne videreføres pr. 1. januar 2024 i § 133, stk. 1, nr. 1-3, i barnets lov, dog med den ændring, at underretningspligten efter bestemmelsen omhandler børn og unge under 18 år, der kan have behov for støtte efter barnets lov, og at ”vordende forældre” i barnets lov betegnes ”kommende forældre”.

De gældende regler om underretningspligt, herunder straffelovens regler om strafansvar i forbindelse med underretningspligten er nærmere beskrevet i punkt 2.2.1 og 2.2.1.1.

Det foreslås, at i § 133, stk. 1, nr. 1-3, efter »for« indsættes »særlig«.

Forslaget vil indebære, at underretningspligten omhandler børn og unge under 18 år, der kan have behov for særlig støtte efter denne lov.

Den foreslåede ændring har til formål at sikre, at retstilstanden i forhold til underretningspligten for personer, der udøver offentlig tjeneste eller offentligt hverv – fagpersoners skærpede underretningspligt - ikke utilsigtet vil blive udvidet fra den 1. januar 2024 i modstrid med intentionerne i barnets lov.

Forslaget om indsættelse af ordet ”særlig” vil sikre, at retstilstanden videreføres uændret i forhold til de gældende regler i serviceloven.

Ved særlig støtte vil der i denne sammenhæng skulle forstås støttende indsatser efter § 32 i barnets lov eller anbringelse uden for hjemmet efter kapitel 5 i barnets lov. Der forstås således eksempelvis ikke rådgivning eller forebyggende indsatser efter barnets lov.

Ved personer, der udøver offentlig tjeneste vil der skulle forstås personer, som er ansat til at udfylde offentlige opgaver på vegne af offentlige myndigheder (f.eks. statslige myndigheder, dvs. ministerier, styrelser, politi, domstole, regioner og kommuner), som udøver deres virksomhed i henhold til lovregler eller bestemmelser, der er fastsat med hjemmel i lov. Der vil f.eks. kunne være tale om offentligt ansatte læger, syge- eller sundhedsplejersker, skolelærere, skoletandlæger eller pædagoger ansat i daginstitutioner eller klubtilbud for børn og unge.

Med personer, der udøver offentligt hverv vil der skulle forstås personer, som ikke er ansat til at udfylde offentlig tjeneste, men som i kraft af deres erhverv udøver tjeneste for en offentlig myndighed, som medfører visse handlebeføjelser udadtil. Der vil f.eks. kunne være tale om en privatansat læge, der

efter anmodning tilser en beboer på et kvindekrisecenter, eller et kommunalbestyrelsesmedlem, som i udøvelsen af sit hverv får kendskab til et forhold vedrørende et barn eller en ung, der bør underrettes om efter denne bestemmelse.

Bestemmelserne vil ikke indebære, at der kræves et kendskab til barnets eller den unges eller de kommende forældres forhold med sådan sikkerhed, at vedkommende vil have formodning om, at barnet eller den unge kan have behov for støtte efter denne lov. Derimod vil der skulle være tale om en antagelse, der er sagligt begrundet i barnets eller den unges forhold, som har givet grund til bekymring for barnets eller den unges udvikling eller sundhed, der betyder, at barnet eller den unge kan have behov for støtte, herunder umiddelbart efter fødslen, når en underretning vedrører vordende forældre.

Bestemmelserne vil indebære, at når der er tale om vanskeligheder, der har en karakter, som reglerne i § 32 eller kapitel 5 i barnets lov tager sigte på at løse, vil der være underretningspligt, uanset at den, der underretter, vil have mulighed for og fortsat vil kunne benytte de tilbud og midler til at støtte barnet eller den unge, som findes inden for vedkommendes regi. Det betyder f.eks., at skolen fortsat vil kunne søge dialog med forældre og tilbyde specialundervisning, uanset at der er foretaget en underretning om barnets eller den unges problemer.

Der vil således ikke være underretningspligt i situationer, hvor barnets eller den unges vanskeligheder har en karakter, som reglerne om støtte efter § 32 eller kapitel 5 ikke tager sigte på at løse. Som eksempel vil kunne nævnes forhold, der alene vil kunne begrunde en særlig specialpædagogisk indsats efter folkeskolelovens regler. Underretningspligten vil indtræde, uanset hvad der er årsagen til, at barnet eller den unge kan have behov for støtte. Den, der underretter, vil ikke skulle foretage en vurdering af, om barnet eller den unge vil kunne opnå støtte. Denne vurdering foretages af kommunalbestyrelsen.

Bestemmelserne vil ikke indebære, at den, der underretter, skal indhente samtykke eller forsøge at indhente samtykke fra forældrene forud for en underretning, men den, der underretter, bør som udgangspunkt altid overveje, om forældrene vil skulle orienteres om, at underretningen foretages. Det vil kunne være en fordel i forhold til det fremtidige samarbejde med familie at søge at få forældrene til at forstå, hvorfor man underretter i det konkrete tilfælde. Underretningspligten vil dog altid have forrang i forhold til den fare for brud på et tillidsforhold, som en underretning uden orientering vil kunne medføre. Såfremt underretningen drejer sig om en mistanke om overgreb begået af en eller begge forældre eller andre nærtstående familiemedlemmer, vil forældrene dog ikke skulle orienteres om underretningen.

Der henvises i øvrigt til punkt 2.2.2 og 2.2.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 4

Efter § 161, stk. 1, i serviceloven er der fastsat regler om, at der kan opkræves betaling for personaleomkostninger til madserviceordninger efter § 83, stk. 1, nr. 3, og til hjælp efter § 84, hvis borgeren ikke samtidig modtager hjælp efter §§ 41 om merudgiftsydelse til forældre til børn og unge med en funktionsnedsættelse, § 42 om tabt arbejdsfortjeneste til forældre til børn og unge med en funktionsnedsættelse, § 96 om borgerstyret personlig assistance og § 100 om merudgiftsydelse til voksne.

Det følger af § 161, stk. 2, i serviceloven, at ældreministeren fastsætter regler om tilbud efter servicelovens §§ 85 og 97-99 og om beregning og indkomstgrundlaget for disse tilbud.

Det følger af § 161, stk. 3, i serviceloven, at ældreministeren fastsætter regler om betaling for tilbud efter §§ 83, 83 a, 84 og 86 og om beregnings- og betalingsgrundlaget for betalingen af disse tilbud.

Det følger af § 161, stk. 4, i serviceloven, at ældreministeren fastsætter nærmere regler om modtagerens maksimale egenbetaling for madservice efter § 83, stk. 1, nr. 3.

Bemyndigelsesbestemmelsen i § 161, stk. 3 og 4, er udmøntet i bekendtgørelse nr. 1576 af 27. december 2014 om betaling for generelle tilbud og for tilbud om personlig og praktisk hjælp m.v. efter servicelovens §§ 79, 83 og 84. I bekendtgørelsen er fastsat nærmere regler om beregning af betaling, maksimal betaling for madservice, betaling pr. time.

Med lov nr. 753 af 13. juni 2023 er henvisningen i § 161, stk. 1, til §§ 41 eller 42 i serviceloven ændret til §§ 86 eller 87 i barnets lov.

Bestemmelserne i servicelovens § 161, for så vidt angår børn og unge, er ved en fejl samtidig indsat som § 189, stk. 1-3, i barnets lov, som træder i kraft 1. januar 2024. Det fremgår dog af bestemmelsens stk. 2 og 3, at det er social- og boligministeren, der fastsætter regler om maksimal egenbetaling og beregningsgrundlag mv. i forhold til de omfattede bestemmelser i forhold til børn og unge.

Det foreslås, at § 189 i barnets lov ophæves.

Forslaget vil indebære rettelse af en fejl, som sikrer, at når der træffes afgørelse efter § 90 i barnets lov og afgørelsen vedrører bestemmelser, hvor der efter serviceloven er adgang til at opkræve betaling, vil fastsættelse af betaling m.v. ske efter servicelovens bestemmelser, med de særlige forhold, der gælder for børn og unge efter servicelovens § 161, stk. 2.

Forslaget vil videre indebære, at det i lighed med de gældende regler i serviceloven alene er ældreministeren, der fastsætter nærmere regler om betaling m.v. for madservice m.fl.

Forslaget vil ikke indebære ændringer i forhold til gældende ret.

Til nr. 5

Det følger af § 176, stk. 1, i serviceloven, at hvor udgifterne til hjælp og støtte efter loven for en person under 67 år i en konkret sag overstiger 860.000 kr. årligt (2022-niveau), refunderer staten 25 pct. af den del af kommunens udgifter, som ligger over dette beløb. For den del af udgifterne, der overstiger 1.680.000 kr. årligt (2022-niveau), udgør statsrefusionen 50 pct. For den del af udgifterne, der overstiger 2.120.000 kr. årligt (2022-niveau), udgør statsrefusionen 75 pct. Det følger videre, at udgifter til visse foranstaltninger efter lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet indgår i opgørelsen af udgifterne.

Det følger videre af § 176, stk. 2, i serviceloven, at disse regler også finder anvendelse for summen af en kommunes udgifter til hjælp og støtte efter loven til børn og unge under 18 år og udgifter efter §§ 76 og 76 a for unge i alderen 18-22 år, når de pågældende børn og unge tilhører samme husstand.

I forbindelse med ikrafttrædelsen af barnets lov den 1. januar 2024, jf. lov nr. 721 af 13. juni 2023, ophæves de særlige regler om udgifter til visse foranstaltninger efter lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet og om børn og unge i samme husstand i forbindelse med reglerne om statsrefusion for særligt dyre enkeltsager i serviceloven, jf. følgeloven til barnets lov. Bestemmelserne om statsrefusion i forhold til børn og unge fremgår herefter af barnets lov.

Det følger af § 198, stk. 1, i barnets lov, at hvor udgifterne til hjælp og støtte efter loven i en konkret sag overstiger 880.000 kr. årligt (2023-niveau), refunderer staten 25 pct. af den del af kommunens udgifter, som ligger over dette beløb, mens der refunderes 50 pct. af den del af udgifterne, der overstiger 1.730.000 kr. årligt (2023-niveau). For den del af udgifterne, der overstiger 2.180.000 kr. årligt (2023-niveau), udgør statsrefusionen 75 pct. Det følger videre af bestemmelsen, at i udgifterne efter 1.-3. pkt. indgår også kommunens udgifter til visse foranstaltninger efter lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet.

Det følger af § 198, stk. 2, i barnets lov, at hvis børn og unge tilhører samme husstand, finder stk. 1 tilsvarende anvendelse for kommunens samlede udgifter til hjælp og støtte efter barnets lov.

Det følger af § 198, stk. 3, i barnets lov, at kommunens udgifter til hjælp og støtte efter denne lov ikke indgår i udgifterne efter stk. 1, 1.-3. pkt., og stk. 2, hvis kommunen har anmodet om refusion for udgifterne efter § 176 i serviceloven.

Det fremgår af bemærkningerne til bestemmelsen, jf. Folketingstidende, A, 2022-23, L 93 som fremsat, side 470, at bestemmelsen er en videreførelse af gældende regler i § 176, stk. 1, i serviceloven, alene med redaktionelle ændringer som følge af barnets lov.

Det foreslås, at i § 198, *stk. 1, 1. pkt.*, ændres »880.000 kr. årligt (2023-niveau)« til: »860.000 kr. årligt (2022-niveau)«, i 2. pkt. ændres »1.730.000 kr. årligt (2023-niveau) til: »1.680.000 kr. årligt (2022-niveau)«, og i 3. pkt. ændres »2.180.000 kr. årligt (2023-niveau)« til: »2.120.000 kr. årligt (2022-niveau)«.

Der er alene tale om en teknisk ændring. Den foreslåede ændring af § 198, stk. 1, vil have til formål at sikre overensstemmelse mellem refusionssatserne i serviceloven og barnets lov.

Forslaget vil indebære, at der vil skulle tages afsæt i samme udgangspunkt (2022-niveau) for beregningen af satser for statsrefusion i særligt dyre enkeltsager i henholdsvis barnets lov og serviceloven. Der vil herefter skulle tages højde for både satsreguleringsprocenten for 2023 og 2024 ved beregning og fastsættelse af satserne for 2024.

Forslaget vil indebære, at der i overensstemmelse med intentionerne i barnets lov, jf. bemærkningerne til barnets lov, ikke vil ske ændringer i forhold til gældende ret ved beregningen af satserne for refusion af særligt dyre enkeltsager ved ikrafttrædelsen af barnets lov. Der henvises til Folketingstidende, A, 2022-23, L 93 som fremsat, side 470-471.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 2, nr. 9.

Til nr. 6

Det følger af § 182 i serviceloven, at en række beløb og satser i loven reguleres en gang årligt den 1. januar med satsreguleringsprocenten, jf. lov om en satsreguleringsprocent.

I forbindelse med ikrafttrædelsen af barnets lov den 1. januar 2024, jf. lov nr. 721 af 13. juni 2023 og følgeloven til barnets lov, ophæves de bestemmelser i § 182, der omhandler regulering af beløb og satser, der vedrører børn og unge i serviceloven. Bestemmelserne fremgår herefter af barnets lov.

§ 204 i barnets lov indeholder bestemmelser om reguleringen af en række beløb i barnets lov. Det fremgår således af § 204, stk. 1, at de beløb, der er nævnt i §§ 85, 86, 89 og 197, reguleres en gang årligt med satsreguleringsprocenten, jf. lov om en satsreguleringsprocent. Reguleringen foretages første gang den 1. januar 2024.

Det foreslås, at i § 204, *stk. 1, 1. pkt.*, ændres »§§ 85, 86, 89 og 197« til: »§ 85, stk. 6, § 86, stk. 3, og § 197, 2. og 3. pkt.«

Den foreslåede ændring skyldes dels ønsket om at præcisere bestemmelsen, dels at beløbet i § 89 foreslås nyfastsat til 2022-niveau som følge af lovforslagets § 2, nr. 1, og at denne ændring medfører behov for fastsættelse af en særskilt reguleringsbestemmelse, jf. den foreslåede ændring i lovforslagets § 2, nr. 8.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 2, nr. 1 og 8.

Til nr. 7

Det følger af § 182 i serviceloven, at en række beløb og satser i loven reguleres en gang årligt den 1. januar med satsreguleringsprocenten, jf. lov om en satsreguleringsprocent.

I forbindelse med ikrafttrædelsen af barnets lov den 1. januar 2024, jf. lov nr. 721 af 13. juni 2023 og følgeloven til barnets lov, ophæves de bestemmelser i § 182, der omhandler regulering af beløb og satser, der vedrører børn og unge i serviceloven. Bestemmelserne fremgår herefter af barnets lov.

§ 204 i barnets lov indeholder bestemmelser om reguleringen af en række beløb i barnets lov. Det fremgår således af § 204, stk. 2, at det beløb, der fremgår af § 87, reguleres en gang årligt med satsreguleringsprocenten, jf. lov om en satsreguleringsprocent. Reguleringen foretages første gang den 1. januar 2024.

Det foreslås, at i § 204, stk. 2, 1. pkt., efter »§ 87« indsættes », stk. 3«.

Der er tale om en teknisk ændring, der vil have til formål at præcisere henvisningen i bestemmelsen.

Forslaget vil ikke indebære ændringer i forhold til gældende ret.

Til nr. 8

Det følger af § 182 i serviceloven, at en række beløb og satser i loven reguleres en gang årligt den 1. januar med satsreguleringsprocenten, jf. lov om en satsreguleringsprocent.

I forbindelse med ikrafttrædelsen af barnets lov den 1. januar 2024, jf. lov nr. 721 af 13. juni 2023 og følgeloven til barnets lov, ophæves de bestemmelser i § 182, der omhandler regulering af beløb og satser, der vedrører børn og unge i serviceloven. Bestemmelserne fremgår herefter af barnets lov.

§ 204 i barnets lov indeholder bestemmelser om reguleringen af en række beløb i barnets lov. Det fremgår af § 204, stk. 1, at de beløb, der er nævnt i §§ 85, 86, 89 og 197, reguleres en gang årligt med satsreguleringsprocenten, jf. lov om en satsreguleringsprocent. Reguleringen foretages første gang den 1. januar 2024. Bestemmelsen ændres med den foreslåede ændring i lovforslagets § 2, nr. 7, hvor det bl.a. foreslås, at henvisningen til § 89 udgår fra bestemmelsen.

Det foreslås, at § 204, stk. 3, affattes således, at det beløb, der er nævnt i § 89, stk. 5, reguleres en gang årligt den 1. januar med satsreguleringsprocenten, jf. lov om en satsreguleringsprocent. Det beløb, der fremkommer efter regulering, afrundes til nærmeste kronebeløb. Reguleringen foretages første gang den 1. januar 2024 med satsreguleringsprocenten for både 2023 og 2024.

Forslaget vil indebære, at det beløb, der vil kunne udbetales til modtagere af ledsagerordninger efter § 89 i barnets lov til dækning af ledsagerens udgifter, vil være det samme som det beløb, der kan udbetales til voksne, der modtager hjælp i form af en ledsageordning efter § 97 i lov om social service.

Den foreslåede ændring skyldes, at beløbet i § 89 foreslås nyfastsat til 2022-niveau som følge af lovforslagets § 2, nr. 1, og at der ved reguleringen af beløbet første gang den 1. januar 2024 både vil skulle tages højde for satsreguleringsprocenten for 2023 og 2024. Herefter vil der ved regulering de efterfølgende år alene skulle tages højde for det pågældende års satsreguleringsprocent.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 2, nr. 1 og 6.

Til nr. 9

Det følger af § 182 i serviceloven, at en række beløb og satser i loven reguleres en gang årligt den 1. januar med satsreguleringsprocenten, jf. lov om en satsreguleringsprocent. Det gælder også bestemmelser om regulering af satser for særligt dyre enkeltsager.

I forbindelse med ikrafttrædelsen af barnets lov den 1. januar 2024, jf. lov nr. 721 af 13. juni 2023 og følgeloven til barnets lov, ophæves de bestemmelser i § 182, der omhandler regulering af beløb og satser, der vedrører børn og unge i serviceloven. Bestemmelserne fremgår herefter af barnets lov.

§ 204 i barnets lov indeholder bestemmelser om reguleringen af en række beløb i barnets lov. Det fremgår således af § 204, stk. 4, at de beløb, der er nævnt i § 198 om statsrefusion for særligt dyre enkeltsager, reguleres en gang årligt den 1. januar med satsreguleringsprocenten, jf. lov om en satsreguleringsprocent. Reguleringen foretages første gang den 1. januar 2024.

Det foreslås, at i § 204, stk. 4, 2. pkt., efter »2024« indsættes »med satsreguleringsprocenten for både 2023 og 2024«.

Forslaget vil indebære, at der ved beregningen af satserne i § 198 for 2024 både skal tages højde for satsreguleringsprocenten i 2023 og 2024. Herefter vil der ved regulering de efterfølgende år alene skulle tages højde for det pågældende års satsreguleringsprocent.

Forslaget vil videre indebære, at satserne for statsrefusion i særligt dyre enkeltsager i barnets lov vil være de samme som de tilsvarende satser i serviceloven.

Den foreslåede ændring skyldes, at beløbene i § 198 foreslås nyfastsat til 2022-niveau som følge af lovforslagets § 2, nr. 5.

Forslaget skal ses i sammenhæng med den foreslåede ændring i § 2, nr. 5. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til denne bestemmelse.

Til nr. 10

Det fremgår af § 183, stk. 1, i serviceloven, at opgørelsen af indtægtsgrundlaget efter servicelovens §§ 114 og 161 foretages af Skat på grundlag af oplysninger for det senest 478 afsluttede indkomstår. Opgørelsen anvendes med virkning for det andet kalenderår efter indkomstårets udløb. Det fremgår af § 183, stk. 2, i serviceloven, at skatteforvaltningslovens regler om klage over afgørelser om forskudsregistrering af indkomst finder tilsvarende anvendelse på afgørelser om indtægtsgrundlaget.

I forbindelse med ikrafttrædelsen af barnets lov den 1. januar 2024, jf. lov nr. 721 af 13. juni 2023 og følgeloven til barnets lov, er en tilsvarende bestemmelse indsat som § 205 i barnets lov dog med de redaktionelle ændringer der følger af, at barnets lov, idet der i stedet for henvisning til § 161 i serviceloven henvises til § 189 i barnets lov og henvisning til servicelovens § 114 udgår.

Det foreslås, at § 205 ophæves.

Der er tale om en teknisk ændring, der skal ses i sammenhæng med den foreslåede ophævelse af § 189 i barnets lov i § 2, nr. 4.

Den foreslåede ændring vil ikke indebære ændringer i forhold til gældende ret.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 2, nr. 4.

Til § 3

Det foreslås i *stk. 1*, at loven skal træde i kraft den 31. december 2023, jf. dog *stk. 2*.

Den foreslåede ikrafttrædelsesdato 31. december 2023 er valgt for at sikre klarhed om, at frikommuner, som foretager forsøg efter §§ 14, 14 b, 14 c, 14 e eller 14 f i lov om frikommunenetværk kan forsætte igangværende forsøg også den 31. december 2023, da bestemmelsen i lov om frikommunenetværk § 1, stk. 4 lyder: forsøg efter §§ 14, 14 b, 14 c, 14 e og 14 f kan uanset stk. 1 gennemføres indtil den 31. december 2023.

Det foreslås i *stk. 2*, at lovens § 2 skal træde i kraft den 1. januar 2024.

Dette vil indebære, at denne del af loven træder i kraft samtidig med ikrafttrædelsen af barnets lov.

Loven vil ikke gælde for Færøerne og Grønland og vil ikke kunne sættes i kraft for Færøerne og Grønland, fordi lov om frikommunenetværk og barnets lov ikke gælder for og ikke kan sættes i kraft for Færøerne og Grønland.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

I lov om frikommunenetværk, jf. lovbekendtgørelse nr. 831 af 25. juni 2018, som ændret bl.a. ved lov nr. 2598 af 28. december 2021, § 47 i lov nr. 753 af 13. juni 2023 og senest ved § 21 i lov nr. 754 af 13. juni 2023, foretages følgende ændringer:

§ 1. Formålet med denne lov er at give kommuner, der er organiseret i frikommunenetværk, jf. § 2, mulighed for at gennemføre forsøg indtil den 31. december 2021 med henblik på at kunne bidrage til en bedre opgaveløsning til gavn for borgerne gennem effektiviseringer, regelforenklinger og bedre styring i kommunerne.

Stk. 2. Aftaler indgået inden for rammerne af §§ 26 f og 26 k kan have varighed ud over den 31. december 2021.

Stk. 3. Forsøg efter §§ 9, 9 d, 10, 25, 26 e, 27-27 b, 29 og 30 a kan uanset stk. 1 gennemføres indtil den 31. december 2022.

Stk. 4. Forsøg efter §§ 14, 14 b, 14 c, 14 e og 14 f kan uanset stk. 1 gennemføres indtil den 31. december 2023.

§ 14. ---

Stk. 2. Bestemmelserne i §§ 124, 124 a, 130, 133, 136 og 141 i lov om social service og regler udstedt med hjemmel i § 137, stk. 1, i lov om social service finder tilsvarende anvendelse ved forsøg efter stk. 1.

Stk. 3-4. ---

§ 14 b. ---

Stk. 2. Iværksættes foranstaltninger efter stk. 1, skal der af hensyn til beboernes frie færden opsættes en døralarm, som sikrer, at beboere, der ikke selv kan betjene den særlige dørbæner, får den nødvendige hjælp hertil. Beboere, der er omfattet af foranstaltningen efter stk. 1, vil alene kunne tilbageholdes, hvis bestemmelsen i § 127 i lov om social service samtidig finder anvendelse.

Stk. 3. Bestemmelserne i §§ 124, 130, 133, 136 og 141 i lov om social service og regler udstedt med hjemmel i § 137, stk. 1, i lov om social service finder tilsvarende anvendelse ved forsøg efter stk. 1.

Stk. 4-5. ---

§ 14 c. ---

Stk. 2. Bestemmelserne i §§ 3, 7 og 21-24 i lov om voksenansvar for anbragte børn og unge og § 140 i lov om social service finder tilsvarende anvendelse ved forsøg efter stk. 1.

Stk. 3-4. ---

§ 14 e. ---

1. I § 1, stk. 4, ændres »indtil den 31. december 2023« til: »til og med den 31. december 2024«.

2. I § 14, stk. 2, § 14 b, stk. 3, § 14 e, stk. 2, og § 14 f, stk. 2, ændres »136« til: »135 a«, og »§ 137, stk. 1,« ændres til: »§ 135 b, stk. 1,«.

3. I § 14 b, stk. 2, 2. pkt., ændres »§ 127« til: »§§ 124 d eller 136 d«.

4. I § 14 c, stk. 2, ændres »§ 140 i lov om social service« til: »§§ 91 eller 108 i barnets lov«.

Stk. 2. Bestemmelserne i §§ 124, 130, 133, 136 og 141 i lov om social service og regler udstedt med hjemmel i § 137, stk. 1, i lov om social service finder tilsvarende anvendelse ved forsøg efter stk. 1.

Stk. 3. ---

§ 14 f. ---

Stk. 2. Bestemmelserne i §§ 124, 130, 133, 136 og 141 i lov om social service og regler udstedt med hjemmel i § 137, stk. 1, i lov om social service finder tilsvarende anvendelse ved forsøg efter stk. 1.

Stk. 3-4. ---

§ 89. Kommunalbestyrelsen skal tilbyde 15 timers ledsagelse om måneden til børn og unge mellem 12 og 18 år, som ikke kan færdes alene på grund af betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne. Dette gælder dog ikke for børn og unge mellem 12 og 18 år, som er i et døgn- eller støtteophold efter § 32, stk. 1, nr. 6 og 7, eller §§ 46 og 47.

Stk. 2-4. ---

Stk. 5. Barnets eller den unges udgifter til ledsagerens befordring og andre aktiviteter med tilknytning til ledsageordningen kan dækkes med et beløb på op til 974 kr. årligt (2023-niveau). Beløbet ydes af kommunalbestyrelsen efter anmodning fra barnet eller den unge.

Stk. 6. ---

§ 90. Følgende bestemmelser i lov om social service finder tilsvarende anvendelse for børn, unge eller familier omfattet af denne lov, som har behov herfor:

- 1) § 83 om personlig og praktisk hjælp.
- 2) § 84, stk. 1, om afløsning og aflastning.
- 3) § 86, stk. 2, om vedligeholdelsestræning.
- 4) § 112 om hjælpemidler.
- 5) § 113 om forbrugsgoder.
- 6) § 113 b om midlertidige hjælpemidler og forbrugsgoder.
- 7) § 114 om bilstøtte.
- 8) § 116 om boligindretning.
- 9) § 117 om individuel befordring.
- 10) § 118 om pasning af nærtstående med handicap eller alvorlig sygdom.
- 11) §§ 119-122 om pasning af nærtstående, som ønsker at dø i eget hjem.

§ 133. Personer, der udøver offentlig tjeneste eller offentligt hverv, skal underrette kommunalbestyrelsen, hvis de under udøvelsen af tjenesten eller hvervet får kendskab til eller grund til at antage, at

- 1) et barn eller en ung under 18 år kan have behov for støtte efter denne lov,

§ 2

I barnets lov, lov nr. 721 af 13. juni 2023, foretages følgende ændringer:

1. I § 89, stk. 5, ændres »974 kr. årligt (2023-niveau)« til: »948 kr. årligt (2022-niveau)«.

2. I § 90 indsættes efter nr. 9 som nyt nr.: »10) § 117 a om hjælp og støtte til borgere med en hastigt fremadskridende sygdom, herunder ledsagelse som omfattet af § 89 i denne lov.«

Nr. 10 og 11 bliver herefter nr. 11 og 12.

3. I § 133, stk. 1, nr. 1-3, indsættes efter »for«: »særlig«.

2) et barn umiddelbart efter fødslen kan få behov for støtte efter denne lov på grund af de kommende forældres forhold,
3) et barn eller en ung under 18 år kan have behov for støtte efter denne lov på grund af barnets eller den unges ulovlige skolefravær eller undladelse af at opfylde undervisningspligten eller

4) et barn eller en ung under 18 år har været udsat for overgreb.

Stk. 2-3. ---

§ 189. Der kan opkræves betaling for personaleomkostninger til madserviceordninger efter § 90, stk. 1, nr. 1, og til hjælp efter § 90, stk. 1, nr. 2, hvis barnet eller den unge ikke samtidig modtager hjælp efter §§ 86 og 87.

Stk. 2. Social- og boligministeren fastsætter regler om betaling for tilbud efter § 90, stk. 1, nr. 1-3 i denne lov, og § 83 a i lov om social service og om beregnings- og indkomstgrundlag for betalingen for disse tilbud.

Stk. 3. Social- og boligministeren fastsætter nærmere regler om den maksimale egenbetaling for madservice efter § 90, stk. 1, nr. 1, herunder om regulering af egenbetalingen.

§ 198. I de tilfælde, hvor udgifterne til hjælp og støtte efter loven i en konkret sag overstiger 880.000 kr. årligt (2023-niveau), refunderer staten 25 pct. af den del af kommunens udgifter, som ligger over dette beløb. For den del af udgifterne, der overstiger 1.730.000 kr. årligt (2023-niveau), udgør statsrefusionen 50 pct. For den del af udgifterne, der overstiger 2.180.000 kr. årligt (2023-niveau), udgør statsrefusionen 75 pct. I udgifterne efter 1.-3. pkt. indgår også kommunens udgifter til foranstaltninger efter § 13, stk. 1, nr. 3-9, og §§ 14-17 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet.

Stk. 2-4. ---

§ 204. De beløb, der er nævnt i §§ 85, 86, 89 og 197 reguleres en gang årligt den 1. januar med satsreguleringsprocenten, jf. lov om en satsreguleringsprocent. De beløb, der fremkommer efter regulering, afrundes til nærmeste kronebeløb. Reguleringen foretages første gang den 1. januar 2024.

Stk. 2. Det beløb, der er nævnt i § 87, reguleres en gang årligt den 1. januar med 2,0 pct. tillagt eller fratrullet en tilpasningsprocent for det pågældende finansår, jf. lov om en satsreguleringsprocent. Det beløb, der fremkommer efter regulering, afrundes til nærmeste kronebeløb. Reguleringen foretages første gang den 1. januar 2024.

Stk. 3. Fradragsbeløb og den maksimale betaling pr. time, der fastsættes i medfør af § 189, stk. 2 og 3, reguleres en gang årligt den 1. januar med satsreguleringsprocenten, jf. lov om en satsreguleringsprocent. Fradragsbeløb afrundes til nærmeste kronebeløb, der er deleligt med 100. Den maksimale betaling pr. time afrundes til nærmeste kronebeløb.

Stk. 4. De beløb, der er nævnt i § 198, reguleres en gang årligt den 1. januar med satsreguleringsprocenten, jf. lov

4. § 189 ophæves.

5. I § 198, stk. 1, 1. pkt., ændres: »880.000 kr. årligt (2023-niveau)« til: »860.000 kr. årligt (2022-niveau)«, i 2. pkt. ændres »1.730.000 kr. årligt (2023-niveau) til: »1.680.000 kr. årligt (2022-niveau)«, og i 3. pkt. ændres »2.180.000 kr. årligt (2023-niveau)« til: »2.120.000 kr. årligt (2022-niveau)«.

6. I § 204, stk. 1, 1. pkt., ændres »§§ 85, 86, 89 og 197« til: »§ 85, stk. 6, § 86, stk. 3, og § 197, 2. og 3. pkt.,«.

7. I § 204 stk. 2, 1. pkt., indsættes efter »§ 87«: », stk. 3«.

8. I § 204, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Det beløb, der er nævnt i § 89, stk. 5, reguleres en gang årligt den 1. januar med satsreguleringsprocenten, jf. lov om en satsreguleringsprocent. Det beløb, der fremkommer efter regulering, afrundes til nærmeste kronebeløb. Reguleringen foretages første gang den 1. januar 2024 med satsreguleringsprocenten for både 2023 og 2024.«

9. I § 204, stk. 4, 2. pkt., indsættes efter »2024«: »med satsreguleringsprocenten for både 2023 og 2024.«

om en satsreguleringsprocent. Reguleringen foretages første gang den 1. januar 2024. De beløb, der fremkommer efter regulering, afrundes til nærmeste 10.000 kr.

§ 205. Opgørelsen af indtægtsgrundlaget efter § 189, stk. 2, foretages af skattemyndighederne på grundlag af oplysninger for det senest afsluttede indkomstår. Opgørelsen anvendes med virkning for det andet kalenderår efter indkomstårets udløb.

Stk. 2. Skatteforvaltningslovens regler om klage over afgørelser om forskudsregistrering af indkomst finder tilsvarende anvendelse på afgørelser om indtægtsgrundlaget.

10. § 205 ophæves.